

HELSINGBORGS TINGSRÄTT

Ängelholm

DOM

2004-05-26
meddelad i
Ängelholm

Mål nr B 269-04

PARTER (Antal tilltalade : 2)
Referensnummer: 35504330

Åklagare

kammaråklagaren Joakim Zander
Åklagarkammaren i Helsingborg

Målsägande

1. Roger Berntsson
Nebogatan 3
312 45 VEINGE
2. Helen Berntsson
Nebogatan 3
312 45 VEINGE
3. Mats Karlsson
Braxenvägen 14
302 61 HALMSTAD
4. Gert Jönsson
Nebogatan 10
312 45 VEINGE
5. Frida Jönsson
Nebogatan 10
312 45 VEINGE
6. Ann-Charlotte Jönsson
Nebogatan 10
312 45 VEINGE
7. Linda Karlsson
Nebogatan 3
312 45 VEINGE
8. Sanna Berntsson
Nebogatan 3
312 45 VEINGE

Flashback forum

9. Dödsboet efter Linda Jönsson
c/o advokatfirman Ohlin & Partners AB
Drottninggatan 30-36
252 21 HELSINGBORG

Målsägandebiträde för 1-8 samt ombud för 9:
advokaten Helene Ek Sederholm
Advokatfirman Ohlin & Partners AB
Drottninggatan 30-36
252 21 HELSINGBORG

Tilltalad

EDDIE André Bill Jönsson, 870107-3598
Frihetsberövande: Häktad
Backahuset 6585
269 96 BÅSTAD

Offentlig försvarare:
advokaten Lars Kruse
Advokaterna Juhlin & Kruse HB
Box 1133
251 11 HELSINGBORG

Flashback forum

DOMSLUT

BEGÅNGNA BROTT

1. Mord
2. Tillgrepp av fortskaffningsmedel

LAGRUM

- 3 kap 1 § brottsbalken
8 kap 7 § 1 st brottsbalken

PÅFÖLJD M M

Sluten ungdomsvård fyra (4) år

ANDRA LAGRUM SOM ÅBEROPAS

29 kap 7 § 1 st brottsbalken

SÄRSKILD RÄTTsverkan M M

Den tilltalade åläggs att betala en avgift på femhundra (500) kr
enligt lagen (1994:419) om brottsofferfond

ANNAN SÄRSKILD RÄTTVERKAN

1. Beslaget av personbilen UGU 325 skall bestå till dess lagakraftätagande dom föreligger (Polismyndigheten i Skåne; beslagsliggare nr PONV 159-2004 p 1)
2. Beslaget av föremål som plockats loss eller skurits ut från personbilen UGU 325 skall bestå till dess lagakraftätagande dom föreligger (Polismyndigheten i Skåne; beslagsliggare nr PONV 400-2004 p 1-3, PONV 512-2004 p 1-8, PONV 513-2004 p 1-2)
3. Beslaget av en vit stickad mössa som tillhör Robin Hansen Larsson, skall bestå till dess lagakraftätagande dom föreligger (Polismyndigheten i Skåne; beslagsliggare nr PONV 161-2004 p 2)
4. Beslaget av kläder och en mobiltelefon som tillhör Robin Hansen Larsson, skall bestå till dess lagakraftätagande dom föreligger (Polismyndigheten i Skåne; beslagsliggare nr PONV 168-2004 p 1-9)
5. Beslaget av kläder som tillhör Robin Hansen Larsson skall bestå till dess lagakraftätagande dom föreligger (Polismyndigheten i Skåne; beslagsliggare nr PONV 174-2004 p 1-5)
6. Beslaget av kläder och en mobiltelefon som tillhör Eddie Jönsson skall bestå till dess lagakraftätagande dom föreligger (Polismyndigheten i Skåne; beslagsliggare nr PONV 169-2004 p 1-8)
7. Beslaget av kläder som tillhör Robin Hansen Larsson skall bestå till dess lagakraftätagande dom föreligger (Polismyndigheten i Skåne; beslagsliggare nr PONV 493-2004 p 1-2)
8. Beslaget av en jacka som tillhör Eddie Jönsson skall bestå till dess lagakraftätagande dom föreligger (Polismyndigheten i Skåne; beslagsliggare nr PONV 365-2004 p 1)
9. Beslaget av kläder som tillhör Eddie Jönsson skall bestå till dess lagakraftätagande dom föreligger (Polismyndigheten i Skåne; beslagsliggare nr PONV 489-2004 p 1-4)
10. Beslaget av kläder som tillhör Eddie Jönsson skall bestå till dess lagakraftätagande dom föreligger (Polismyndigheten i Skåne; beslagsliggare nr PONV 490-2004 p 1 och 3)
11. Beslaget av en munkjacka som tillhör Eddie Jönsson skall bestå till dess lagakraftätagande dom föreligger (Polismyndigheten i Skåne; beslagsliggare nr PONV 491-2004 p 1)
12. Beslaget av ett par byxor som tillhör Eddie Jönsson skall bestå till dess lagakraftätagande dom föreligger (Polismyndigheten i Skåne; beslagsliggare nr PONV 526-2004 p 1)
13. Beslaget av kläder, smycke och 126 kr och 50 öre som tillhört Emma Karlsson skall bestå till dess lagakraftätagande dom föreligger (Polismyndigheten i Skåne; beslagsliggare nr PONV 226-2004 p 1-7)
14. Beslaget av en långärmad tröja och ett par skor som påträffats på fyndplatsen och som tillhört Emma Karlsson skall bestå till dess lagakraftätagande dom föreligger (Polismyndigheten i Skåne; beslagsliggare nr PONV 162-2004 p 5 och 7)
15. Beslaget av en kudde som påträffats på fyndplatsen och som tillhört Emma Karlsson skall bestå till dess lagakraftätagande dom föreligger (Polismyndigheten i Skåne; beslagsliggare nr PONV 279-2004 p 1)

16. Beslaget av kläder och andra föremål som funnits i bilen vid påträffandet och som tillhört Emma Karlsson skall bestå till dess lagakraftäggande dom föreligger (Polismyndigheten i Skåne; beslagsliggare nr PONV 161-2004 p 1,3-6,8-9,12-16, 21-22, 24-36, 42-46)
17. Beslaget av kläder och andra föremål som funnits i bilen vid påträffandet och som inte kunnat härledas skall bestå till dess lagakraftäggande dom föreligger (Polismyndigheten i Skåne; beslagsliggare nr PONV 161-2004 p 7,10, 11, 17, 39, 40, 47-49)
18. Beslaget av plastpåsar, tändare, kvitton, CD-skivor, papper och läppstift som tagits beslag ur den bil Emma Karlsson förfogade över skall bestå till dess lagakraftäggande dom föreligger (Polismyndigheten i Skåne; beslagsliggare nr PONV 202-2004 p 1-12)
19. Beslaget av ryggsäck med kläder samt en mobiltelefon och telefonlistor inlämnat av Helen Berntsson skall bestå till dess lagakraftäggande dom föreligger (Polismyndigheten i Skåne; beslagsliggare nr PONV 158-2004 p 1)
20. Beslaget av kläder och andra föremål som påträffats i bilen och som tillhört Linda Jönsson skall bestå till dess lagakraftäggande dom föreligger (Polismyndigheten i Skåne; beslagsliggare nr PONV 161-2004 p 18-20, 23, 38 och 41)
21. Beslaget av kläder och andra föremål som påträffats på fyndplatsen och som tillhört Linda Jönsson skall bestå till dess lagakraftäggande dom föreligger (Polismyndigheten i Skåne; beslagsliggare nr PONV 162-2004 p 1-3 och 6)
22. Beslaget av kläder som tillhört Linda Jönsson skall bestå till dess lagakraftäggande dom föreligger (Polismyndigheten i Skåne; beslagsliggare nr PONV 226-2004 p 8-13)
23. Beslaget av ett par byxor som Eddie Jönsson har använt men som tillhör Bill Cederholm skall bestå till dess lagakraftäggande dom föreligger (Polismyndigheten i Skåne; beslagsliggare nr PONV 490-2004 p 2)
24. Beslaget av en mobiltelefon som tillhör Bill Cederholm skall bestå till dess lagakraftäggande dom föreligger (Polismyndigheten i Skåne; beslagsliggare nr PONV 173-2004 p 1)
25. Beslaget av en handduk, prov ur vattenlås, hår från badrumsgolv, telefonkort och anteckningsblock taget i beslag hos Bill Cederholm skall bestå till dess lagakraftäggande dom föreligger (Polismyndigheten i Skåne; beslagsliggare nr PONV 188-2004 p 1- 6)
26. Beslaget av prov ur vattenlås och hår från sil i badrum taget i beslag hos Åsa Hansen Larsson skall bestå till dess lagakraftäggande dom föreligger (Polismyndigheten i Skåne; beslagsliggare nr PONV 189-2004 p 1 - 3)
27. Beslaget av en tågbiljett tagen i beslag från Piotr Osipowski skall bestå till dess lagakraftäggande dom föreligger (Polismyndigheten i Skåne; beslagsliggare nr PONV 580-2004 p 1)
-

HELSINGBORGS TINGSRÄTT

Ängelholm

DOM2004-05-26
meddelad i
Ängelholm**Mål nr B 269-04****PARTER** (Antal tilltalade : 2)

Referensnummer: 35504347

Åklagarekammaråklagaren Joakim Zander
Åklagarkammaren i Helsingborg**Målsägande**

1. Roger Berntsson
Nebogatan 3
312 45 VEINGE
2. Helen Berntsson
Nebogatan 3
312 45 VEINGE
3. Mats Karlsson
Braxenvägen 14
302 61 HALMSTAD
4. Gert Jönsson
Nebogatan 10
312 45 VEINGE
5. Frida Jönsson
Nebogatan 10
312 45 VEINGE
6. Ann-Charlotte Jönsson
Nebogatan 10
312 45 VEINGE
7. Linda Karlsson
Nebogatan 3
312 45 VEINGE
8. Sanna Berntsson
Nebogatan 3
312 45 VEINGE

Flashback forum

9. Dödsboet efter Linda Jönsson
c/o Advokatfirman Ohlin & Partners AB
Drottninggatan 30-36
252 21 HELSINGBORG

Målsägandebiträde för 1-8 samt ombud för 9:
advokaten Helene Ek Sederholm
Advokatfirman Ohlin & Partners AB
Drottninggatan 30-36
252 21 HELSINGBORG

Tilltalad

John ROBIN Alexander Hansen Larsson, 860318-3511
Frihetsberövande: Häktad
Järnvägsgatan 2
269 62 GREVIE

Offentlig försvarare:
advokaten Kai Erwall
Advokatfirman Acta HB
Drottninggatan 28
252 21 HELSINGBORG

Flashback forum

DOMSLUT

BEGÅNGNA BROTT

1. Mord
2. Tillgrepp av fortskaffningsmedel

LAGRUM

- 3 kap 1 § brottsbalken
8 kap 7 § 1 st brottsbalken

PÅFÖLJD M M

Sluten ungdomsvård fyra (4) år

ANDRA LAGRUM SOM ÅBEROPAS

29 kap 7 § 1 st brottsbalken

SÄRSKILD RÄTTsverkan M M

Den tilltalade åläggs att betala en avgift på femhundra (500) kr
enligt lagen (1994:419) om brottsofferfond

ANNAN SÄRSKILD RÄTTsverkan

1. Beslaget av personbilen UGU 325 skall bestå till dess lagakraftätagande dom föreligger (Polismyndigheten i Skåne; beslagsliggare nr PONV 159-2004 p 1)
2. Beslaget av föremål som plockats loss eller skurits ut från personbilen UGU 325 skall bestå till dess lagakraftätagande dom föreligger (Polismyndigheten i Skåne; beslagsliggare nr PONV 400-2004 p 1-3, PONV 512-2004 p 1-8, PONV 513-2004 p 1-2)
3. Beslaget av en vit stickad mössa som tillhör Robin Hansen Larsson skall bestå till dess lagakraftätagande dom föreligger (Polismyndigheten i Skåne; beslagsliggare nr PONV 161-2004 p 2)
4. Beslaget av kläder och en mobiltelefon som tillhör Robin Hansen Larsson skall bestå till dess lagakraftätagande dom föreligger (Polismyndigheten i Skåne; beslagsliggare nr PONV 168-2004 p 1-9)
5. Beslaget av kläder som tillhör Robin Hansen Larsson skall bestå till dess lagakraftätagande dom föreligger (Polismyndigheten i Skåne; beslagsliggare nr PONV 174-2004 p 1-5)
6. Beslaget av kläder och en mobiltelefon som tillhör Eddie Jönsson skall bestå till dess lagakraftätagande dom föreligger (Polismyndigheten i Skåne; beslagsliggare nr PONV 169-2004 p 1-8)
7. Beslaget av kläder som tillhör Robin Hansen Larsson skall bestå till dess lagakraftätagande dom föreligger (Polismyndigheten i Skåne; beslagsliggare nr PONV 493-2004 p 1-2)
8. Beslaget av en jacka som tillhör Eddie Jönsson skall bestå till dess lagakraftätagande dom föreligger (Polismyndigheten i Skåne; beslagsliggare PONV nr 365-2004 p 1)
9. Beslaget av kläder som tillhör Eddie Jönsson skall bestå till dess lagakraftätagande dom föreligger (Polismyndigheten i Skåne; beslagsliggare nr PONV 489-2004 p 1-4)
10. Beslaget av kläder som tillhör Eddie Jönsson skall bestå till dess lagakraftätagande dom föreligger (Polismyndigheten i Skåne; beslagsliggare nr PONV 490-2004 p 1 och 3)
11. Beslaget av en munkjacka som tillhör Eddie Jönsson skall bestå till dess lagakraftätagande dom föreligger (Polismyndigheten i Skåne; beslagsliggare nr PONV 491-2004 p 1)
12. Beslaget av ett par byxor som tillhör Eddie Jönsson skall bestå till dess lagakraftätagande dom föreligger (Polismyndigheten i Skåne; beslagsliggare nr PONV 526-2004 p 1)
13. Beslaget av kläder, smycke och 126 kr 50 öre som tillhört Emma Karlsson skall bestå till dess lagakraftätagande dom föreligger (Polismyndigheten i Skåne; beslagsliggare nr PONV 226-2004 p 1-7)
14. Beslaget av en långärmad tröja och ett par skor som påträffats på fyndplatsen och som tillhört Emma Karlsson skall bestå till dess lagakraftätagande dom föreligger (Polismyndigheten i Skåne; beslagsliggare nr PONV 162-2004 p 5 och 7)
15. Beslaget av en kudde som påträffats på fyndplatsen och som tillhört Emma Karlsson skall bestå till dess lagakraftätagande dom föreligger (Polismyndigheten i Skåne; beslagsliggare nr PONV 279-2004 p 1)

16. Beslaget av kläder och andra föremål som funnits i bilen vid påträffandet och som tillhört Emma Karlsson skall bestå till dess lagakraftäggande dom föreligger (Polismyndigheten i Skåne; beslagsliggare nr PONV 161-2004 p 1, 3-6, 8-9, 12-16, 21-22, 24-36 och 42-46)
17. Beslaget av kläder och andra föremål som funnits i bilen vid påträffandet och som inte kunnat härledas skall bestå till dess lagakraftäggande dom föreligger (Polismyndigheten i Skåne; beslagsliggare nr PONV 161-2004 p 7, 10-11, 17, 39-40, 47-49)
18. Beslaget av platspåsar, tändare, kvitton, CD-skivor, papper och läppstift som tagits i beslag ur den bil Emma Karlsson förfogade över skall bestå till dess lagakraftäggande dom föreligger (Polismyndigheten i Skåne; beslagsliggare nr PONV 202-2004 p 1-12)
19. Beslaget av ryggsäck med kläder samt en mobiltelefon och telefonlister inlämnat av Helen Berntsson skall bestå till dess lagakraftäggande dom föreligger (Polismyndigheten i Skåne; beslagsliggare nr PONV 158-2004 p 1)
20. Beslaget av kläder och andra föremål som påträffats i bilen och som tillhört Linda Jönsson skall bestå till dess lagakraftäggande dom föreligger (Polismyndigheten i Skåne; beslagsliggare nr PONV 161-2004 p 18-20, 23, 38 och 41)
21. Beslaget av kläder och andra föremål som påträffats på fyndplatsen och som tillhört Linda Jönsson skall bestå till dess lagakraftäggande dom föreligger (Polismyndigheten i Skåne; beslagsliggare nr PONV 162-2004 p 1-3 och 6)
22. Beslaget av kläder som tillhört Linda Jönsson skall bestå till dess lagakraftäggande dom föreligger (Polismyndigheten i Skåne; beslagsliggare nr PONV 226-2004 p 8-13)
23. Beslaget av ett par byxor som Eddie Jönsson har använt men som tillhör Bill Cederholm skall bestå till dess lagakraftäggande dom föreligger (Polismyndigheten i Skåne; beslagsliggare nr PONV 490-2004 p 2)
24. Beslaget av en mobiltelefon som tillhör Bill Cederholm skall bestå till dess lagakraftäggande dom föreligger (Polismyndigheten i Skåne; beslagsliggare nr PONV 173-2004 p 1)
25. Beslaget av en handduk, prov ur vattenlås, hår från badrumsgolv, telefonkort och anteckningsblock taget i beslag hos Bill Cederholm skall bestå till dess lagakraftäggande dom föreligger (Polismyndigheten i Skåne; beslagsliggare nr PONV 188-2004 p 1-6)
26. Beslaget av prov ur vattenlås och hår från sil i badrum taget i beslag hos Åsa Hansen Larsson skall bestå till dess lagakraftäggande dom föreligger (Polismyndigheten i Skåne; beslagsliggare nr PONV 189-2004 p 1-3)
27. Beslaget av en tågbiljett tagen i beslag från Piotr Osipowski skall bestå till dess lagakraftäggande dom föreligger (Polismyndigheten i Skåne; beslagsliggare nr PONV 580-2004 p 1)
-

BESLUT I ÖVRIGA FRÅGOR (Robin Hansen Larsson och Eddie Jönsson)

1. Robin Hansen Larsson och Eddie Jönsson skall kvarbli i häkte till dess domen i ansvarsdelen vinner laga kraft mot var och en av dem. Tillståndet för åklagaren att meddela var och en av dem restriktioner skall bestå.

2. Robin Hansen Larsson och Eddie Jönsson skall solidariskt betala skadestånd till

a) *Helen Berntsson* med nittioettusenfemhundratjugoåtta (91 528) kr,

b) *Mats Karlsson* med sjuttiosextusenfyrtio (76 040) kr,

c) *Linda Karlsson* med femtiotusen (50 000) kr,

d) *Roger Berntsson* med åttiosjutusenåttionio (87 089) kr,

e) *Sanna Berntsson* med femtiotusen (50 000) kr,

f) *Gert Jönsson* med nittioettusensjuhundraåttiofem (91 785) kr,

g) *Frida Jönsson* med femtiotusen (50 000) kr,

h) *Ann-Charlott Jönsson* med femtiotusen (50 000) kr och

i) *dödsboet efter Linda Jönsson* med trettiotvåusentvåhundrafem (32 205) kr.

Ränta enligt 6 § räntelagen (1975:635) skall utgå på beloppen under a)-h) från den 17 januari 2004 och på beloppet under i) vad avser 21 705 kr från den 15 mars 2004 och vad avser 10 500 kr från den 19 mars 2004, allt till dess betalning sker.

3. Tingsrätten fastställer att ersättning av allmänna medel skall utgå till

Helen Ek-Sederholm med etthundrasextioniotusenåttahundranittio (169 890) kr, varav 162 500 kr avser arbete, 6 900 kr tidsspillan och 490 kr utlägg (mervärdesskatt 33 978 kr). Av ersättningen hänför sig en femtedel till var och en av Helen Berntsson, Mats Karlsson, Roger Berntsson och Gert Jönsson samt en tjugondel till var och en av Linda Karlsson, Sanna Berntsson, Frida Jönsson och Ann-Charlott Jönsson.

4. Tingsrätten fastställer att ersättning av allmänna medel skall utgå

dels till *Kai Erwall* med tvåhundratrettiofemtusensjuhundratrettio (235 730) kr, varav 212 500 kr avser arbete, 22 425 kr tidsspillan och 805 kr utlägg (mervärdesskatt 47 146 kr) och

HELSINGBORGS TINGSRÄTT
Ängelholmsavdelningen, rotel 15

DOM
2004-05-26

B 269-04

dels till *Lars Kruse* med tvåhundrafyrtiofyatusenniohundranittio (244 990) kr, varav 222 500 kr avser arbete, 19 550 kr tidspillan och 2 940 kr utlägg (mervärdesskatt 48 998 kr).

5. Kostnaderna för målsägandebiträdet och försvararna skall stanna på staten.

6. Tingsrätten förordnar att fortsatt sekretess enligt 7 kap. 22 § sekretesslagen (1980:100) skall gälla för uppgifterna i läkarintyg enligt 7 § lagen (1991:2041) om särskild personutredning i brottmål, m.m. (aktbilagorna 59 och 60) och rättspsykiatriska utredningar (aktbilagorna 315 och 318).

Flashback forum

YRKANDEN M. M.

Åklagaren har yrkat ansvar enligt följande

1. Mord

Eddie Jönsson och Robin Hansen Larsson har någon gång under tiden 17-18 januari 2004 inom Båstads kommun gemensamt och i samförstånd uppsåtligen berövat Emma Karlsson och Linda Jönsson livet.

Eddie Jönsson och Robin Hansen Larsson har på natten till den 17 januari 2004 tillsammans med Linda Jönsson och Emma Karlsson i den personbil som Emma Karlsson förfogade över åkt in och stannat på en liten stig mellan motorvägen E 6 och den väg som löper parallellt med och väster om motorvägen (gamla väg E 6) på Hallandsåsen inom Båstads kommun. Eddie Jönsson och Robin Hansen Larsson har där misshandlat Emma Karlsson och Linda Jönsson.

Eddie Jönsson och/eller Robin Hansen Larsson har med kraftigt våld tillfogat Emma Karlsson

blödningar till vänster i ansiktets mjukdelar, ställvis med sönderslitning av underhudsfettet,

blåmärke i ansiktet,

blödningar och en bristning i huvudsvålen,

brott i främre skallgropen,

blodförekomst i pannbenets bihålor,

bryggvensavslitningar med blödningar under den hårda hjärnhinnan,

blåmärke på och kring högra öronmusslan,

blodförekomst i det vänstra mellanörat samt vänstersidig trumhinneskada med

blodbesudlingar kring och i den vänstra öronmusslan,

blödning i överläppen och munslemhinnan,

hudavskrapningar i hårbotten, i ansiktet med underhudsblödning och på halsen,

underhudsblödningar vid den högra käkvinkeln samt blödning till vänster i svalgets mjukdelar,

blödningar i ryggens mjukdelar,
hudavskrapning på bålen,
blåmärke på det vänstra underbenet,
hudavskrapningar på den högra armen delvis till följd av kontakt med marken,
enstaka punktformiga blödningar i ögonens bindehinnor och
utbredda traumatiska skador i form av söndertrasning av vävnaden med s.k. diffusa
nervbaneskador och blödningar, hjärnsvullnad och syrebristsskador samt blödningar
mellan de mjuka hjärnhinnorna.

Emma Karlsson har fallit omkull på marken och blivit liggande. Hjärnskadorna och
blödningarna mellan hjärnhinnorna har medfört att hon försatts i medvetslöst eller
medvetandesänkt tillstånd. Våldet har bestått i kraftiga slag eller sparkar med eller
utan tillhyggen mot Emma Karlssons huvud och kropp eller i att Emma Karlsson med
kraft kastats eller tryckts mot hårda föremål.

Robin Hansen Larsson och/eller Eddie Jönsson har med kraftigt våld tillfogat Linda
Jönsson
blåmärken, smärre hudavskrapning och punktformiga blödningar i ansiktet,
slemhinneblödningar i munhålan slemhinna jämte utbredda skador på hjärnan,
blåmärke och ytliga hudblödningar på halsen,
talrika blåmärken på den högra armen,
ett blåmärke på den vänstra armen,
enstaka blåmärke på bålen,
enstaka blåmärke på de bågiga benen och
traumatiska blödningar i pann- och tinninglob med någon enstaka liten s.k.
inklämningsblödning i hjärnstammen samt tecken på omfattande förskjutningsskada i
hjärnvävnaden med skadade s.k. axoner jämte tecken på färsk syrebristbetingad
hjärnskada.

Linda Jönsson har fallit omkull på marken och blivit liggande. Skadorna har medfört
att hon försatts i medvetslöshet eller medvetandesänkt tillstånd. Våldet har bestått i
kraftiga slag eller sparkar med eller utan tillhyggen mot Linda Jönssons huvud och
kropp eller i att Linda Jönsson med kraft kastats eller tryckts mot hårda föremål.

Eddie Jönsson och Robin Hansen Larsson har därefter kört från platsen i bilen och lämnat Emma Karlsson och Linda Jönsson i de medvetslösa eller starkt medvetandesänkta tillstånden liggande på marken utan vare sig ytterkläder eller skor. Marken har varit belagd med snö och den omgivande temperaturen har legat på omkring 0 grader Celsius. Emma Karlsson och Linda Jönsson har saknat egen aktiv handlingsförmåga och därför inte med egen kraft kunnat ta sig ur den uppenbart livshotande situationen.

Emma Karlsson har till följd av att hon blivit liggande på marken i medvetslöst eller starkt medvetandesänkt tillstånd tillfogats köldskador ställvis med hudavskrapningar i ansiktet,
på vänstra armen,
halsen,
högra armen och
på knäna.

Linda Jönsson har till följd av att hon blivit liggande på marken i medvetslöst eller starkt medvetandesänkt tillstånd tillfogats köldskador i form av hudrodnader med tunnflytande, blodliknande vätska i underliggande vävnad jämte ytliga överhudsavskrapningar i ansiktet,
på den högra armen,
den vänstra armen,
bålen och
de bägge benen.

Emma Karlsson och Linda Jönsson har avlidit till följd av de tillfogade skadorna i hjärnorna i kombination med allmän nedkylning, och de har påträffats döda på platsen på eftermiddagen den 18 januari 2004.

Alternativt yrkas ansvar för misshandel och vållande till annans död.

Misshandelsbrotten är att anse som grova med hänsyn till att Eddie Jönsson och Robin Hansen Larsson visat särskild hänsynslöshet och råhet genom att rikta kraftigt våld

mot huvudena som medfört medvetlöshet eller stark medvetandesänkning. Vållandebröten är att anse som grova då de är resultatet av uppsåtligt utövat våld och med hänsyn till att det för Eddie Jönsson och Robin Hansen Larsson måste ha framstått som övervägande sannolikt att Emma Karlssons och Linda Jönssons tillstånd och belägenhet skulle leda till dessas död. Deras handlande har innefattat ett medvetet risktagande.

Lagrum: 3 kap. 1 §, alternativt 3 kap. 6 och 7 §§, brottsbalken

2. Tillgrepp av fortskaffningsmedel

Eddie Jönsson och Robin Hansen Larsson har den 17 januari 2004 i Båstads kommun tillsammans och i samförstånd medelst det våld som beskrivits under åtalpunkten 1 olovligen tagit och brukat personbilen UGU 325, som Emma Karlsson vid det aktuella tillfället hade i sin besittning och som ägdes av Helen Berntsson.

Brottet är att anse som grovt med hänsyn till den utövade våldet.

Lagrum: 8 kap. 7 § brottsbalken

Särskilda yrkanden

Det yrkas att följande beslag skall bestå till dess lagakraftäggande dom föreligger för att därefter utlämnas till respektive ägare eller den som beslaget gjorts hos (bevisbeslag).

Volvia

- Personbilen UGU 325 som numera tillhör Volvia (Polismyndigheten i Skåne; beslagsliggare nr PONV-159-2004)
- Föremål som plockats loss eller skurits ut från personbilen UGU 325 (beslagsliggare nr PONV-400-2004 p. 1-3, PONV-512-2004 p. 1-8 och PONV 513-2004 p. 1 och 2).

Robin Hansen Larsson

- Vit stickad mössa (beslagsliggare nr PONV-161-2004 p. 2)
- Kläder och en mobiltelefon (beslagsliggare nr PONV-168-2004 p. 1-9)
- Kläder (beslagsliggare nr PONV-174-2004 p. 1-5)
- Kläder (beslagsliggare nr PONV-493-2004 p. 1 och 2)

Eddie Jönsson

- Kläder och en mobiltelefon (beslagsliggare nr PONV-169-2004 p. 1-8)
- En jacka (beslagsliggare nr PONV-365-2004)
- Kläder (beslagsliggare nr PONV-489-2004 p. 1-4)
- Kläder (beslagsliggare nr PONV-490-2004 p. 1 och 3)
- En munkjacka (beslagsliggare nr PONV-491-2004)
- Ett par byxor (beslagsliggare nr PONV-526-2004)

Dödsboet efter Emma Karlsson

- Kläder, smycke och 126 kr 50 öre (beslagsliggare nr PONV-226-2004 p. 1-7)
- Långärmad tröja och ett par skor (beslagsliggare nr PONV-162-2004 p. 5 och 7)
- En kudde (beslagsliggare nr PONV-279-2004)
- Kläder och andra föremål som funnits i bilen (beslagsliggare nr PONV-161-2004 p. 1, 3-6, 8, 9, 12-16, 21-22, 24-36 och 42-46)
- Kläder och andra föremål som påträffats i bilen och som inte har kunnat härledas (beslagsliggare nr PONV-161-2004 p. 7, 10, 11, 17, 39, 40 och 47-49)
- Plastpåsar, tändare, kvitton, CD-skivor, papper och läppstift som tagits i beslag ur den bil som Emma Karlsson förfogade över (beslagsliggare nr PONV-202-2004 p. 1-12)

Helen Berntsson (mor till Emma Karlsson)

- Ryggsäck med kläder samt en mobiltelefon och telefonlistor (beslagsliggare nr PONV-158-2004)

HELSINGBORGES TINGSRÄTT
Ängelholmsavdelningen, rotel 15

DOM
2004-05-26

B 269-04

Dödsboet efter Linda Jönsson

- Kläder och andra föremål som påträffats i bilen (beslagsliggare nr PONV-161-2004 p. 18-20, 23, 38 och 41)
- Kläder och andra föremål som påträffats på fyndplatsen (beslagsliggare nr PONV-162-2004 p. 1-3 och 6)
- Kläder (beslagsliggare nr PONV-226-2004 p. 8-13)

Bill Cederholm (far till Eddie Jönsson)

- Ett par byxor (beslagsliggare nr PONV-490-2004 p. 2)
- Mobiltelefon (beslagsliggare nr PONV-173-2004)
- Handduk, prov ur vattenlås, hår från badrumsgolv, telefonkort och anteckningsblock (beslagsliggare nr PONV-188-2004 p. 1-6)

Åsa Hansen Larsson (mor till Robin Hansen Larsson)

- Prov ur vattenlås och hår från sil i badrum (beslagsliggare nr PONV-189-2004 p. 1-3)

Piotr Osipowski

- En tågbiljett (beslagsliggare nr PONV-580-2004)

Skadeståndsanspråk i anledning av åtalet har framställts mot Eddie Jönsson och Robin Hansen Larsson solidariskt enligt följande.

Helen Berntsson har yrkat skadestånd med 94 108 kr jämte ränta enligt 6 § räntelagen från den 17 januari 2004 till dess betalning sker. Av kapitalbeloppet avser 75 000 kr sveda och värk i form av psykiskt lidande, 9 917 kr ersättning för inkomstförlust, 4 375 kr självrisk på trafikförsäkringen och 4 816 kr ersättning för körning.

Mats Karlsson, fader till Emma Karlsson, har yrkat skadestånd med 77 240 kr jämte ränta enligt 6 § räntelagen från den 17 januari 2004 till dess betalning sker. Av kapitalbeloppet avser 75 000 kr ersättning för sveda och värk i form av psykiskt lidande och 2 240 kr ersättning för körning.

HELSINGBORGS TINGSRÄTT
Ängelholmsavdelningen, rotel 15

DOM
2004-05-26

B 269-04

Emma Karlssons syster *Linda Karlsson* har yrkat skadestånd med 50 000 kr avseende sveda och värk i form av psykiskt lidande jämte ränta enligt 6 § räntelagen från den 17 januari 2004 till dess betalning sker.

Roger Berntsson (styvfar till Emma Karlsson) har yrkat skadestånd med 87 089 kr jämte ränta enligt 6 § räntelagen från den 17 januari 2004 till dess betalning sker. Av kapitalbeloppet avser 75 000 kr sveda och värk i form av psykiskt lidande och 12 089 kr ersättning för inkomstförlust.

Emma Karlssons halvsyster *Sanna Berntsson* har yrkat skadestånd med 50 000 kr avseende sveda och värk bestående i psykiskt lidande jämte ränta enligt 6 § räntelagen från den 17 januari 2004 till dess betalning sker.

Gert Jönsson, fader till Linda Jönsson, har yrkat skadestånd med 93 555 kr jämte ränta enligt 6 § räntelagen från den 17 januari 2004 till dess betalning sker. Av kapitalbeloppet avser 75 000 kr sveda och värk i form av psykiskt lidande, 14 751 kr ersättning för inkomstförlust, 500 kr merkostnader för telefon och 3 304 kr kostnad för bilkörning.

Linda Jönssons systrar *Frida Jönsson* och *Ann-Charlott Jönsson* har yrkat skadestånd med 50 000 kr vardera avseende ersättning för sveda och värk, psykiskt lidande.

Dödsboet efter Linda Jönsson har yrkat skadestånd för begravningskostnader med 32 205 kr jämte ränta enligt 6 § räntelagen på 21 705 kr från den 15 mars 2005 och på 10 500 kr från delgivning av stämningsansökan.

Samtliga målsägande har biträtt åtalet.

Eddie Jönsson och Robin Hansen Larsson har som anhängna och häktade varit berövade friheten sedan den 19 januari 2004.

DOMSKÄL

Robin Hansen Larsson har bestritt ansvar för mord och hävdar att han inte uppsåtligt berövat Emma Karlsson eller Linda Jönsson livet. Han har såvitt avser åklagarens alternativa yrkande erkänt att han gjort sig skyldig till misshandel som inte är grov, men bestritt ansvar för vållande till annans död p.g.a. att han inte haft anledning att ta risken för den inträffade effekten i beaktande. Robin Hansen Larsson har erkänt tillgrepp av fortskaffningsmedel, dock ej grovt brott.

Eddie Jönsson har förnekat samtliga gärningar.

Åklagaren har sakframställningsvis anfört följande. På natten fredagen den 9 januari 2004 körde Emma Karlsson med kamraten Ninni Karlsson i sin personbil av märket Peugeot Clio med registreringsnumret UGU 325 genom Båstad och sammanträffade där med Eddie Jönsson, Robin Hansen Larsson och Piotr Osipowski, som de skjutsade till Östra Karup. På lördagen den 10 januari ringde Emma Karlsson vid fyra tillfällen till Eddie Jönsson och på kvällen sammanträffade hon med Eddie Jönsson och Robin Hansen Larsson i Båstad. Tillsammans med dem och med Ninni Karlsson och hennes bror Marcus Kjelsson körde Emma Karlsson i sin bil till Ängelholm, där de träffade med Enver Fejzullahi, en vän till Eddie Jönsson. Vid Statoil i Ängelholm överlämnade Enver Fejzullahi åtta-tio ecstasytabletter till Eddie Jönsson. Eddie Jönsson hotade därvid att döda den som talade om detta för hans styvfar Håkan Skog. Emma Karlsson skjutsade sedan Eddie Jönsson och Robin Hansen Larsson tillbaka till Båstad innan hon återvände hem till föräldrahemmet i Veinge. Under den kommande veckan hade hon kontakt med Eddie Jönsson på telefon. Fredagen den 16 januari 2004 lämnade Emma Karlsson och hennes väninna Linda Jönsson Veinge vid 22-tiden för att i Emma Karlssons bil åka till Varberg på en fest. Strax efter kl. 23 tankade de bilen i Halmstad. Mellan kl. 23.24 och 23.59 ringde Emma Karlsson fyra samtal till Eddie Jönsson, som vistades hos sin far i Östra Karup tillsammans med Robin Hansen Larsson. De kom överens om att träffas och flickorna åkte till Båstad. Omkring midnatt träffades flickorna, Eddie Jönsson och Robin Hansen Larsson på kyrkogården i Östra Karup. Mellan kl. 00.14 och 00.30 ringdes sex samtal från Emma Karlssons mobiltelefon till telefonnummer som gick till vänner till Eddie Jönsson. Dessa samtal

ringdes från Vejbystrand och Ängelholm. Strax före kl. 01 ringde Emma Karlsson till sin far Mats Karlsson och Linda Jönsson till väninnan Emelie Stedt och då var allt väl. Linda Jönsson berättade för Emmelye Stedt att de inte skulle komma till Varberg utan åkte till Båstad i stället. Kl. 02.04 respektive kl. 02.12 och 02.14 ringde Robin Hansen Larsson och Eddie Jönsson mobiltelefonsamtal som gick över masterna på Hallandsåsen respektive i Mellbystrand/Laholm. Från Eddie Jönssons telefon registrerades tre samtal mellan kl. 02.39 och 03.14 över masten i Laholm. Ett vittne bosatt i Östra Karup hörde kl. 02.15 en kraftig smäll. På morgonen den 17 januari 2004 anträffades personbilen UGU 325 krockad i närheten. Platsen där avåkningsen skedde är belägen vid gamla väg E 6 mitt emot skolan i Östra Karup, 300 m från Eddie Jönssons fars bostad, där Eddie Jönsson bor. Olle Jönsson, som bor i närheten, konstaterade att inte någon person fanns i bilen. Han lade in en mobiltelefon som låg på marken utanför bilen i fordonet. En förbipasserande, Monica Sappelt, tog senare hand om mobiltelefonen. Hon ringde senast slagna nummer, som gick till "Eddie Båstad", men fick inte något svar. Monica Sappelt fann också numret till Emma Karlssons mor i mobilens telefonbok. Hon ringde Helen Berntsson och berättade att bilen hade krockats i Östra Karup. Helen Berntsson, Roger Berntsson och ytterligare någon person begav sig till olycksplatsen. Helen Berntsson sammanträffade också med Monica Sappelt och fick Emma Karlssons mobiltelefon av henne. Under dagen den 17 januari ringdes flera samtal från anhöriga till Emma Karlsson och Linda Jönsson till Eddie Jönsson och Robin Hansen Larsson, som båda förnekade att de visste något om flickorna. Robin Hansen Larsson hade tagit en busstaxi till Båstad och därifrån fått skjuts hem av fritidsledaren Kent Larsson. Robin Hansen Larsson bar då sin jacka i en påse, trots att det var kallt. Emma Karlssons bil bärgades från olycksplatsen under dagen den 17 januari 2004. Kenneth Wulf, som utförde bärgningen, samlade ihop de kläder och andra föremål som fanns i och utanför bilen i två platsäckar, som han överlämnade till polisen i Helsingborg samtidigt som han transporterade bilen dit. Omkring kl. 14 den 18 januari anträffades Emma Karlsson och Linda Jönsson döda cirka 5 km söder om den plats där bilen kört av vägen. Flickorna låg i snön i ett skogsparti utan skor eller ytterkläder. De hade avlidit som en följd av skador i hjärnan och nedkylning. De hade utsatts för kraftigt våld som lett till medvetlöshet eller ett medvetandesänkt tillstånd och lämnats på platsen utan egen aktiv handlingsförmåga. Platsen är belägen mellan motorvägen och gamla väg E 6, nära det viltstängsel som löper längs

motorvägen. Från gamla väg E 6 löper en skogsväg in till platsen. På vägen fanns spår av en personbil, som kört in och vänt. Spåren från däckan stämmer överens med de däck som fanns på Emma Karlssons bil, liksom spårvidden. Flickorna låg på varsin sida om spåret, se **domsbilaga nr 1** (del av större skiss). Det kan ha snöat på platsen under natten till den 17 januari 2004. Polismännen gjorde den bedömningen på platsen att det sannolikt inte förekommit något handgemäng där, men senare studier av de fotografier som togs har visat att det fanns spår i snön. På den plats där flickorna hittades anträffades klädesplagg och ett par skor. På andra sidan om viltstängslet mot motorvägen låg en kudde med örngott, som tillhörde Emma Karlsson. Polisens undersökning av bilen visade att den var kraftigt skadad, särskilt på vänster sida och att samtliga rutor var krossade. Iakttagelser på platsen där den hittades talar för att den träffat en stolpe, roterat och sedan träffat en trädunge. Glas från samtliga rutor säkrades som jämförelsematerial. Krockkudden på den vänstra sida var utlöst. Det fanns en doft av urin i den främre delen av bilens kupéutrymme. Delar av sitsarna skars ut för undersökning. Sex blodliknande besudlingar fanns i bilen på höger framsäte, på baksidan av höger framsäte, på bakre delen av handbromsfästets bakre del (två droppar), i taket ovanför höger baksäte och på insidan av gummilisten runt höger bakdörrs främre kuta. Spåren skickades till SKL för teknisk undersökning. Bland det gods som hittade i och omkring bilen fanns en vit stickad mössa av märket Fred Perry och en tvåfärgad påsvante. På grund av att Emma Karlsson hade varit i telefonkontakt med Eddie Jönsson under fredagen blev han tidigt misstänkt för att ha varit inblandad, liksom Robin Hansen Larsson, som brukade vara tillsammans med Eddie och vars mössa det var som hittats vid bilen. Teknisk undersökning har utförts på gods som tagits i beslag hos Eddie Jönsson. På hans jacka, av märket Gant, fanns blodbesudlingar och det kan hållas för visst att två av fläckarna kom från Emma Karlsson och två av fläckarna från Robin Hansen Larsson, om man bortser från möjligheten att de kommer från en nära släkting till någon av dem. På jackan fanns även glasfragment och runda partiklar som överensstämmer med jämförelsematerial från vindrutan och krockkudden på Emma Karlssons bil, men frågan om fragmenten och partiklarna härrör från den har måst lämnas öppen. Detsamma gäller glasfragment som överensstämmer med jämförelseglas från vindruta och sidorutor på Emma Karlssons bil och som hittats på en Peak Performance-mössa som tillhör Eddie Jönsson. Även Robin Hansen Larssons jacka har undersökts och därvid har det

framkommit att det kan hållas för visst att de blodfläckar som fanns på den härrör från Robin om de inte kommer från en nära släkting till honom. På jackan fanns även tre glasfragment som stämmer överens med jämförelseglas från vindrutan och sidorutorna på Emma Karlssons bil. SKL har bedömt att starka skäl talar för att fragmenten härrör från glastrutorna i hennes bil. Vidare har en munkjacka som tillhör Eddie Jönsson och en mörkgrå långärmad tröja som hittades på fyndplatsen fiberundersökts, varvid konstaterats att skäl talar för att munkjackan har varit i kontakt med fönsterbågen på bilens högra bakdörr och med insidan av Robin Hansen Larssons jacka, men däremot inte med den grå tröjan eller Eddie Jönssons jacka, och att frågan om munkjackan varit i direkt kontakt med säkerhetsbältena får lämnas öppen. När det gäller den grå tröjan har SKL bedömt att skäl talar för att den har varit i direkt kontakt med säkerhetsbältena i framsätet, men däremot inte i baksätet, och att det får lämnas öppet om den varit i direkt kontakt med utsidorna av Eddie Jönssons eller Robin Hansen Larssons jackor. När Eddie Jönsson greps hade han skador bl.a. på vänstra kinden och örat och på den högra handen. Han har gjort gällande att han fått dessa skador under helgen 9-10 januari, men enligt rättsläkare som undersökt honom är skadorna inte så gamla. Kamrater som träffat Eddie Jönsson under veckan efter helgen den 9-10 januari har inte heller sett några skador på honom. Robin Hansen Larsson hade vid rättsläkarundersökning den 19 januari hudavskrapningar, blåmärken, en slemhinnebristning i munslemhinnan, blodiga besudlingar på den vänstra öronmusslan och i hårbotten, en blödning i underläppen och ett litet glänsande fast föremål på ett hårstrå i nacken. Rättsläkaren ansåg att skadornas utseende talade för att de uppkommit två dagar före undersökningen och att de kunde ha uppstått i samband med bilolyckan, men att även andra uppkomstsätt var möjliga. Eddie Jönsson har vid polisförhör hävdade att Robin Hansen Larsson smugit ut under natten och att han träffat sin bror Martin Hansen Larsson och Piotr Osipowski och att han då skulle ha lånat Eddie Jönssons jacka. Det har emellertid framkommit att Martin Hansen Larsson och Piotr Osipowski åkte från Båstad med ett tåg som avgick kl. 23.31 och att de befann sig i Helsingborg under resten av kvällen. Under natten ringde Eddie Jönsson till Piotr Osipowski och bad denne att lämna alibi för honom och Robin Hansen Larsson under natten. Martin Hansen Larsson ringde därvid till sin bror Robin och fick av denne besked om att det var fråga om bilinbrott. Dagen efter reste Martin Hansen Larsson och Piotr Osipowski till Dalarna. Under sin vistelse där fick Martin Hansen Larsson vissa skador.

De tilltalades berättelser

Eddie Jönsson: På natten fredagen den 9 januari 2004 träffade han Emma Karlsson för första gången när hon stannade och erbjöd honom, Robin Hansen Larsson och Piotr Osipowski skjuts hem från Båstad. När de steg in i bilen sade de på skämt "Ni skall väl inte våldta oss?". Eddie Jönsson satt i baksätet, troligen till höger. Han var skadad på örat efter ett slagsmål med tre killar vid Statoilmacken i Båstad tidigare under kvällen, vilket vakter och nattvandrare borde ha sett, och han hade sin Gant-jacka och Peak Performance-mössan på sig. Vad han kan minnas så blödde han inte, men han kan ha pillat på såret under resan. Vid ett tillfälle när Ninni var inne på Statoilmacken och handlade satt han i passagerarsätet på Emmas bil och bytte musik. Emma Karlsson släppte av dem i Östra Karup. Robin Hansen Larsson bodde hos honom hela helgen som han brukade göra. På lördagen ringde Emma Karlsson till Eddie och frågade vad han skulle göra på kvällen. Det var meningen att det skulle bli fest hos Martin Hansen Larsson, men den blev inställd och han och Emma Karlsson bestämde att de skulle träffas i hamnen i Båstad i stället. När hon kom hade hon Ninni och hennes bror med sig. De satt i bilen och pratade när någon kom med idén att de skulle åka till Ängelholm. Eddie Jönsson kände troligen Emma Karlssons telefon och ringde till sin kamrat Enver Fejzullahi. De bestämde att de skulle träffas vid Statoilmacken i Ängelholm. När de kom till macken var inte Enver där. Efter att Eddie hade ringt honom på nytt kom Enver. Klockan var då ungefär midnatt. Eddie skulle plocka upp tre ecstasy-tabletter till en annan kille från Enver. Enver ville inte lämna över tabletterna vid macken, utan bad Emma Karlsson att köra in bakom macken. Det gjorde hon och där fick Eddie tabletterna. De andra frågade vad det var. Han berättade det och de diskuterade narkotika i bilen. Eddie Jönsson ringde till Piotr Osipowski om någon fest och även Ninni pratade med honom. Emma Karlsson körde dem till Båstad och Eddie levererade tabletterna samma natt. Han vill inte säga vem det var som skulle ha dem. – Den 16 januari tog han bussen in till Båstad för att gå på ungdomsgården Musteriet. Där träffade han Robin Hansen Larsson. Tanken var att de skulle ha åkt in till Helsingborg, men det gick inte, så Robin Hansen Larsson följde med honom hem till Östra Karup i stället. Under kvällen spelade de kort och tittade på TV. De hade en 75:a vodka som de drack. Omkring kl. 23-24 ringde han Emma Karlsson, varför vet han inte. De talade om vad de gjorde och Emma berättade att hon var på väg till

Varberg, men om det var tråkigt där skulle hon komma till Båstad. Sedan fick Eddie ont i magen och gick upp och lade sig. Efter en stund kom Robin Hansen Larsson och sade att han skulle gå ut och hjälpa sin bror Martin med en sak. Eddie sade till honom att gå tyst så att han inte väckte Eddies far, Bill. Eddie vaknade dagen efter av att Mats Karlsson ringde och frågade efter Emma Karlsson. Eftersom Eddie känner flera med det namnet förstod han först inte vem som avsågs. Sedan berättade han att han inte visste var hon var. Flera personer ringde senare och frågade efter henne. Eddie satt i köket tillsammans med Robin Hansen Larsson. Han hade inte märkt när Robin hade kommit tillbaka. Robin hade ett sår i bakhuvudet och var öm i kroppen. När Eddie pratade med Robin Hansen Larsson bad denne honom att säga att han hade fått skadan av Eddies hund och att de hade gjort inbrott i några lastbilar, men Eddie sade nej. Eddie fick inte något samtal från Piotr Osipowski under natten som han är medveten om. När polisen kom och frågade efter Emma och Linda släppte Eddie in dem i köket. Under eftermiddagen kom en kusin till Emma och frågade efter henne och han förklarade att han inte visste något. På söndagen besökte han café Continental i Båstad och pratade med kamrater. Där fick han höra om en totalkvaddad bil. De pratade också om någon fest som de skulle på med bl.a. Jonas Norberg och Jonas Liljeqvist. Från början sade han inte något till polisen om att Robin hade varit ute på natten och att han hade skador dagen efter eftersom han trodde att det rörde sig om ett slagsmål och inte att Robin var inblandad i flickornas försvinnande. Han vet inte hur Emma Karlssons blod kan ha hamnat på hans jacka, men han gissar att Robin lånade den när han gick ut på natten. Glassplittret på jackan kan förklaras av att han och två kamrater hade slagit sönder glasen i en informationsskylten tid dessförinnan. Jackan kostade 6 000 kr och han tycker om den. Den röda munkjacka som hittades vid Emma Karlssons bil tillhör honom, men den var för liten och varken han eller Robin hade använt den. Blodet på hans sko kan komma från hans hund, som brukar bita på skorna. Han vet inte varför Robin försöker dra med honom i detta. Han har inte något med det som hände på åsen att göra.

Robin Hansen Larsson: Helgen den 9-10 januari träffade han Emma Karlsson. Det Eddie Jönsson har berättat om vad som hände är riktigt. Det var Robin som tog emot ecstasy-tabletterna från Enver Fejzullahi och lämnade dem vidare till Eddie. Eddie sade i det sammanhanget att den som sade något till hans styvfar Håkan Skog om

narkotikan skulle han döda. – Robin Hansen Larsson träffade Eddie Jönsson på Musteriet efter skolan på eftermiddagen *den 16 januari* och följde sedan med honom hem. De spelade kort och såg på film. De delade på en flaska hembränd sprit. Han kände sig berusad hela kvällen, men har inte minnesluckor. Hur det var med Eddie vet han inte. Emma Karlsson ringde till Eddie Jönsson flera gånger och de bestämde att de skulle träffas. Vid det sista samtalet fick han och Eddie Jönsson idén att de kanske skulle ta bilen. De diskuterade inte hur de skulle gå till väga. Avsikten var att de skulle köra rundor själva eftersom det skulle vara roligare. Omkring midnatt träffade de Emma Karlsson och Linda Jönsson, som han inte hade träffat tidigare, på kyrkogården i Östra Karup. Emma föreslog att de skulle åka till Ängelholm, och det tyckte de andra var en bra idé. I Ängelholm hände inte mycket; de stannade på Lilla Brännborns parkering och vid stranden, men de träffade inte någon som de kände. På båda ställena gick pojkarna ut ur bilen för att kissa, medan flickorna satt kvar. Eddie hade bara lite pengar kvar på sin mobil, så därför lånade han Emmas. Eftersom det var han som kände folk i Ängelholm och som kunde deras telefonnummer, ringde han till Ola Lindqvist och Jonas Norberg och frågade om det skulle bli någon fest. Robin pratade med Jonas, som var full och yrade. När det inte blev någon fest och det var för långt att åka till Helsingborg återvände de mot Båstad. De hade tagit av sig sina jackor i bilen. Under färden skämtade de om våldtäkter. När Eddie sade att de skulle svänga av vägen för att de skulle bli våldtagna körde Emma in på den lilla skogsvägen och vände. Flickorna verkade vara med på det. Emma rökte en cigarett med huvudet ut genom sidorutan medan Eddie och Robin gick en bit söderut och kissade. Eddie täckte över stället där de kissat när de var klara. Medan de kissade bestämde de sig för att ta bilen. De bestämde att de skulle slänga ut flickorna och köra därifrån, men det sades inget om vem av dem som skulle ta vilken flicka. Eddie var nog framme vid bilen före honom så Linda Jönsson kan ha varit beredd på att något skulle hända för hon böjde sig lite inåt. När Robin drog ut henne från passagerarsätet genom att dra henne i armen gjorde hon inte något större motstånd. Det krävdes inte mycket kraft. Möjligen skrek hon något. När hon var ute ur bilen slog hon henne med den nedre delen av insidan av handen i ansiktet samtidigt som han drog henne mot sig. Han vet inte var slaget träffade. Hon föll omkull på marken och han satte sig i bilen. Avsikten med att slå Linda var att det inte skulle bli komplicerat, som det skulle bli om hon skulle försöka sätta sig i bilen igen. Han antog att Eddie hade slängt ut Emma ur bilen. Han tänkte

inte på om han hörde ljud från den andra sidan av bilen, i så fall var det nog snarare skrik från Emma än ordväxling. Eddie satte sig på förarplatsen, men när han skulle köra från platsen satt bilen fast så han sade åt Robin att gå ur och putta på. När han steg ur bilen var han tvungen att trampa på Linda Jönsson, som låg i vägen alldeles utanför bilen. Varför hon låg kvar vet han inte, kanske för att undvika att bli utsatt för mer våld. Han gick sedan bakom bilen och puttade på, men Eddie ropade att det inte behövdes. När Robin gick tillbaka för att sätta sig i bilen sparkade han undan Lindas ben så att de inte skulle köra över dem. Det verkade som om det gjorde ont när han sparkade, för hon gnydde. Han sparkade tre eller fyra gånger och tillräckligt kraftigt för att benen skulle flytta på sig. Även hennes kropp flyttade sig lite. Sparkarna kan ha träffat magen, men inte huvudet. Linda låg kvar på marken, som var täckt av snö. Han vet inte om hon försökte resa sig. Innan de åkte hörde han att Linda andades rätt tungt. Emma Karlsson, som låg på den andra sidan av bilen, såg han inte. Han tittade inte heller efter henne och kände inte någon oro för att hon skulle attackera honom. Han är osäker på om han hörde något ljud från henne. Eddie berättade inte vad som hade hänt med Emma och Robin frågade inte heller. Han tänkte inte så mycket på vad som skulle hända flickorna utan trodde att de skulle lifta därifrån eller något. De lyssnade på musik i bilen. Eddie körde snabbt och efter en kort sträcka gled de av vägen och slog i ett träd. Han fick rätt ont i benen och lade sig på gräset utanför bilen. Eddie låg kvar inne i bilen en stund. Han tog sedan sin jacka, som han lagt i baksätet under färden och Robin letade efter sin mössa, utan att hitta den. De haltade sedan därifrån. Eddie hade lånat ett par vantar av Emma, men var den vanten finns som inte var kvar vid bilen vet han inte. Robin tänkte inte på att kolla hur det hade gått för flickorna och han ville inte återvända till stället eftersom det var kallt. Eddie talade med Piotr Osipowski på telefon och bad denne att ge dem alibi. Han talade även med Martin Hansen Larsson, men sade inte vad det gällde. Robin talade sedan med Martin och sa att de hade gjort inbrott i lastbilar. De skulle talas vid dagen efter, men så blev det inte. På lördagen ringde flera personer till Eddie och frågade efter flickorna, men han svarade att han inte visste något. Det sade Robin också till Niklas Mårtensson och hans flickvän när han träffade dem när han skulle åka hem. Då hade han jackan i en påse eftersom han hade fått gräsfläckar på den, troligen då han låg utanför bilen efter avåkningen. Eddie och Robin talade om att de skulle ha bränt bilen för att förstöra bevis. I så fall hade det stått ord mot ord om flickorna hade pekat ut dem. De kom inte överens om vad de

skulle säga till polisen. Robin skyddar inte någon annan person. Hans bror Martin har inte behov av alibi, han skulle vara hos sin kamrat David, troligen i Laholm.

I målet har åberopats skriftlig bevisning samt förhör med flera av målsägandena och med ett stort antal vittnen, flertalet åberopade av åklagaren.

Händelserna den 9-10 januari 2004

Ninni Karlsson, 16 år: På fredagen var hon tillsammans med bl.a. Emma Karlsson på diskoteket Madison i Båstad. På väg hem såg Emma Karlsson Eddie Jönsson, som hon kände igen, och ytterligare några killar. Hon erbjöd dem skjuts i sin bil och Eddie Jönsson, Robin Hansen Larsson och Piotr Osipowski åkte med en bit. De satt i baksätet. Eddie Jönsson var klädd i en rätt lång jacka med pälskantad huva och en mössa neddragen ganska långt. Under färden sa Eddie Jönsson till Emma Karlsson "Kan du inte stanna här och våldta mig?". Alla var på det klara med att det var ett skämt. När de skildes åt sade Eddie Jönsson att någons bror skulle ha en fest på lördagskvällen och han och Emma Karlsson bestämde att de skulle höras av under lördagen. På lördagen ringde Emma Karlsson till Eddie Jönsson. Det visade sig att festen var inställd, men de bestämde ändå att träffas i Båstad. Emma Karlsson, Ninni Karlsson och hennes bror Marcus Kjelsson åkte i Emmas bil. Vid hamnen i Båstad träffade de Eddie Jönsson och Robin Hansen Larsson, som satte sig i bilen. De kom överens om att de skulle åka till Ängelholm, dels för att de inte hade något att göra, dels för att det var något Eddie Jönsson skulle göra. Under färden lånade Eddie Jönsson Emma Karlssons mobiltelefon och ringde till en kille som skulle fixa stark sprit åt honom. Han ringde också till Enver och bestämde att de skulle träffas vid Statoil i Ängelholm. Vid Statoil gick Eddie Jönsson och Robin Hansen Larsson ur bilen, men flickorna fick inte höra vad de talade om. Efter en stund körde de tillbaka mot Båstad, men sedan Eddie Jönsson lånat Emma Karlssons telefon och på nytt stämt möte med Enver vände de tillbaka till Ängelholm. Eddie Jönsson och Enver stod utanför bilen och pratade. Enver satte sig sedan i bilen och bad Emma Karlsson att köra bakom macken. Eddie Jönsson skrek efter dem "Gör det diskret". Ninni Karlsson

vände sig om mot baksätet och såg att Enver lämnade över åtta-tio tabletter. Efteråt berättade Eddie Jönsson att det var ecstasy. De blev nyfikna och frågade honom om tabletterna och om när han hade börjat använda ecstasy. Eddie Jönsson berättade att Piotr Osipowski skulle ha tabletterna. Han berättade även hur man gör för att undvika att det syns i tester att man använt narkotika. Marcus Kjelsson frågade om Eddie Jönssons styvfar Håkan Skog, som är lärare på den skola där Marcus Kjelsson går, kände till att Eddie Jönsson använde narkotika och då sade Eddie Jönsson att den som berättade något för Håkan Skog skulle han döda. De tog inte det uttalandet på allvar. Eddie Jönsson och Robin Hansen Larsson fick sedan skjuts tillbaka till Båstad.

Marcus Kjelsson, 14 år: Lördagen den 10 januari 2004 var han med sin halvsyster Ninni Karlsson och Emma Karlsson. Någon av flickorna hade telefonkontakt med Eddie Jönsson om en fest. Den blev inte av men de bestämde att träffas ändå i Båstad. Eddie Jönsson lånade Emma Karlssons telefon och ringde till en kamrat och sedan bad han henne att köra honom till Ängelholm, där han skulle hämta 90-procentig sprit. På Statoil i Ängelholm träffade Eddie Jönsson Enver och sedan åkte de tillbaka mot Båstad igen. Efter en stund vände de och körde tillbaka till Statoil. Eddie Jönsson bad Emma Karlsson att köra in bakom macken. Sedan steg han ur. Medan de stod där lutade sig Enver in i bilen och lade sex-åtta tabletter i Robin Hansen Larssons hand. När Eddie Jönsson kom tillbaka lämnade Robin tabletterna till honom. Sedan körde de hem. De frågade Eddie Jönsson om tabletterna och han berättade att det var ecstasy. Han berättade också hur man blir om man tar sådana tabletter och varför han hade börjat göra det. Han föreslog också att de skulle pröva men de sade nej. Eddie Jönsson sade till Marcus Kjelsson att om han sade något om tabletterna till Håkan Skog skulle han döda Marcus. Marcus Kjelsson hade druckit ett par starköl men han minns allt. Att han kräktes under kvällen berodde förmodligen på åksjuka.

Enver Fejzullahi: Han är barndomsvän med Eddie Jönsson och har träffat Robin Hansen Larsson några gånger. På fredagen eller lördagen veckan före den vecka då flickorna hittades döda ringde Eddie Jönsson och frågade om han kunde komma till Statoil. Han tror bara att Eddie ringde en gång. De träffades och pratade några minuter. Enver Fejzullahi satt då i bilen som de kommit i och som kördes av Emma Karlsson. Det satt ytterligare en tjej och en kille i bilen. De satt bara och pratade. Han

har inte lämnat över någon narkotika. Helgen efter pratade han med Eddie Jönsson på telefon och en av de döda flickornas mammor ringde och frågade om han visste något om dem, men det gjorde han inte. Vid den aktuella tidpunkten hade han mobiltelefonnummer 076-236 19 37.

Emelie Gustavsson: Hon har varit klasskamrat med Emma Karlsson sedan sjunde klass. De har umgåtts mycket och var bästa vänner. Även Linda Jönsson var hennes vän. Emelie Gustavsson var med när Emma Karlsson fick körkort och bil. Det var det bästa som hade hänt Emma. Emma Karlsson använde bilen mycket och Emelie Gustavsson var ofta med henne ute och åkte. Det hände att de åkte till Mc Donalds och till Ängelholm, där de brukade stanna på parkeringen vid Lilla Brännborns för att vila och lyssna på musik. Då tog de ibland av sig skorna. Emma Karlsson rökte i bilen någon enstaka gång och då hade hon sidorutan nedvevad eller dörren öppen. Bilen var Emmas allt och hon skulle inte låna ut den, utom möjligen till sina föräldrar. Emelie tror att Emma hade blivit arg om någon hade försökt ta bilen. Emelie Gustavsson har träffat Eddie Jönsson och Robin Hansen Larsson några gånger. Ninni Karlsson har berättat att hon och Emma vid ett tillfälle en eller två veckor före den 16 januari hade varit i Förslöv, att de hade plockat upp två killar och kört till Ängelholm och att Eddie Jönsson hade "dealat" narkotika i bilen. Emma tyckte inte om narkotika. Hon berättade att hennes kusin använt narkotika och sa att hon aldrig skulle göra det själv.

– Den 18 januari ringde hon på uppmaning av Emma Karlssons föräldrar till Eddie Jönsson och frågade om han hade sett Emma. Han bad henne att ringa igen om fem minuter för han skulle prata med sin mamma. När hon ringde igen sade Eddie Jönsson att han hade varit hemma på fredagskvällen tillsammans med Robin Hansen Larsson. Han berättade också att Emma hade ringt till honom och frågat om han ville följa med till Varberg, men att han svarat att han inte ville följa med eftersom det var fest hemma hos honom.

Emma Karlssons och Linda Jönssons förehavanden den 16 januari 2004

Heidi Altenburg, 15 år: Hon var med och arrangerade en fest på idrottsplatsen i Genevad på kvällen den 16 januari 2004. Samma dag pratade hon med Emma Karlsson på Lunarstorm och Emma var då osäker på om hon skulle komma eftersom

hon var bjuden på en annan fest. Heidi Altenburg såg varken Emma Karlsson eller Linda Jönsson på festen och de kamrater som hon har frågat har inte heller gjort det.

Bekim Rrahmani, 17 år: Den 16 januari 2004 skulle han på en fest i Genevad. Han talade över datan med Emma Karlsson om att hon skulle skjutsa honom dit, men hon ville ha för mycket betalt, så han åkte med några andra kamrater i stället. Han såg inte Emma Karlsson på festen.

Johan Gustavsson, 15 år: Han kände Emma Karlsson och Linda Jönsson genom sin syster. Fredagen den 16 januari 2004 omkring kl. 21.30 ringde Emma Karlsson på hans mobiltelefonnummer 070-337 50 44 och bad om numret till Andreas Persson, men det hade han inte.

Andreas Persson, 16 år: Under den senaste tiden har han träffat Emma Karlsson på olika ställen. Den sista kontakten med henne hade han den 16 januari 2004 kl. 21.41 på hans telefonnummer 070-826 92 80.

Gert Jönsson har uppgett i huvudsak följande. Hans sista kontakt med dottern Linda var kl. 22.00 på kvällen fredagen den 16 januari. Linda Jönsson skulle då till Varberg och åkte enbart hem för att ta med sig några CD-skivor att spela i bilen. Under de sista åren har Linda Jönsson bott och studerat i Varberg.

Sandra Palmkvist: Linda Jönsson var hennes kusin och de har umgåtts ganska mycket. Den 16 januari förekom sms-meddelanden och troligen även telefonsamtal hela dagen på hennes telefon med nr 070-254 39 24. Emma Karlsson och Linda var hemma hos henne i Veinge strax före kl. 22. Kl. 23.18.44 skickade Linda ett sms om att de var på väg och att de skulle tanka på Shell. Hon vet vilken tid det var eftersom hon läser meddelandet ofta. Emma Karlsson hade berättat för henne att hon visste vem Eddie Jönsson var.

Thore Kristiansson, 17 år: Han hade haft kontakt med Emma Karlsson via Internet och sms och de hade även talats vid på telefon någon gång. Omkring midnatt den

16 januari skickade han ett sms till Emma från ett sim-kort som tillhörde hans f.d. flickvän Sara Sandert. Han minns inte om han fick något sms från Emma den natten.

Emmelye Stedt: Hon har delat lägenhet med Linda Jönsson i Varberg i 2,5 år och hon har träffat Emma Karlsson många gånger. De hade planerat att ha en fest i lägenheten lördagen den 17 januari och Emma och Linda skulle komma till Varberg på fredagen. Hon hade kontakt med Linda på sms och telefon vid flera tillfällen under dagen och strax efter kl. 22 ringde hon och berättade att de var på väg, de skulle bara tanka först. 30-45 minuter senare fick Emmelye besked om att Emma hade vänt för att köra till Båstad. Linda ringde sedan kl. 00.45 och sade att de inte skulle komma eftersom det var för halt att köra. De skulle därför sova hemma och komma till Varberg vid niotiden på lördagen. Linda lät glad då de talades vid. Emmelye hörde Emmas röst i bakgrunden och ljudet av bilen, men inte några andra röster. Linda ringde till Emmelyes telefon med nr 073-561 02 83.

Mats Karlsson: Natten mellan den 16 och 17 januari skulle han hämta en dotter med bil och upptäckte att det var fruktansvärt halt. Han ringde därför till Emma vid 01-tiden för att kolla att hon och Linda Jönsson hade kommit fram. Han talade med Emma och allt var bra, men hon berättade inte var de var. Han trodde att de var i Varberg. Han använde sin telefon med nr 070-651 93 90. På förmiddagen den 17 januari fick han veta av Roger Berntsson att Emmas bil kört av vägen från gamla väg E 6 och skadats. Han tog för givet att det hade skett vid Varberg. Roger skulle kontrollera om flickorna fanns på något sjukhus. När han ringde igen berättade han att trafikolyckan inträffat på Hallandsåsen, att Emmas telefon hade hittats och att senaste slagna numret på den hade gått till "Eddie Båstad". Roger bad Mats att ringa till Eddie eftersom han själv inte hade kommit fram. När Mats Karlsson ringde svarade Eddie och Mats förklarade för denne varför han ringde. Först visste inte Eddie vem Emma Karlsson var, men sedan sade han att han bara hade pratat med Emma på telefon och att han hade hört att flickorna skulle på en fest i Varberg. Eddie lät sluddrig på rösten, men det är svårt att säga om det berodde på att han var nyvaken. Det är möjligt att Mats Karlsson bad Eddie att ringa om han hörde något om flickorna. På söndagen ringde Eddie till Mats på hans mobil och berättade att en kompis till honom hade sagt att Emma hade varit ute på Lunarstorm. Det måste ha varit någon som hade sett det på

söndagsförmiddagen. När Mats ringde till Eddie använde han sin mobiltelefon eller sitt fasta abonnemang med nr 035-22 16 23.

Ola Lindquist: Han kände inte Emma Karlsson såvitt han vet. Han känner en Linda Jönsson, men hon bor i Ängelholm och han vet inte om det är samma flicka. Han känner Eddie Jönsson genom Martin Hansen Larsson. De har träffats på fest hos honom och tillsammans med andra kamrater, men aldrig ensamma. Vid ett par tre tillfällen har Eddie Jönsson ringt till hans eller Jonas Norbergs mobiltelefoner. Ola Lindquist har träffat Robin Hansen Larsson några gånger, men han kan inte minnas att de har talat i telefon med varandra eller utväxlat telefonnummer. Det var tal om att det skulle vara fest någon gång 15-17 januari hos Jonas Norbergs syster i Ängelholm eller hos Martin Hansen Larsson i Båstad och han kan ha pratat med Eddie Jönsson om det helgen innan. – Han har väldigt dåligt minne bl.a. p.g.a. att han har använt droger men det telefonnummer som åklagaren angivit – 073-990 36 04 – gick till hans mobil.

Jonas Norberg: Han varken kände eller kände till Emma Karlsson eller Linda Jönsson. Eddie Jönsson och Robin Hansen Larsson har han känt sedan de var små. Han har mobiltelefonnummer 073-710 92 43.

Händelseförloppet den 17 januari 2004

Av förundersökningen framgår, att en trafikolycka med personbilen UGU 325 anmälades till polisen den 17 januari kl. 07.03.

Solveig Karlsson: Natten till den 17 januari 2004 vaknade hon av att det smällde till. Eftersom hon och hennes make varit utsatta för biltillgrepp vid två tillfällen under den senaste tiden tittade hon på klockan för att kunna redogöra för tidpunkten, och klockan var då 02.15. Hon trodde att någon tagit den bil som stod i garaget i källaren, men när hon gick upp och tittade ut, kunde hon inte se något. Hon tänkte också att det kunde ha varit tidningen som kom. På förmiddagen, när en granne kom och berättade att det stod en krockad bil på andra sidan vägen, gick hon ut och tittade på bilen. Den var så allvarligt skadad att den knappt liknade en bil längre. Bilen stod på andra sidan gamla väg E 6, men skymdes från huset av några enar.

Stig Magnusson: Den 17 januari färdades han i en turistbuss söderut på väg E 6 och omkring kl. 9.30 passerade bussen motellet på Hallandsåsen. Ungefär en km söderut noterade han att gamla väg E 6 löpte parallellt med motorvägen till väster och att en liten biväg löpte vinkelrätt mellan vägarna. På marken, som var snötäckt, såg han två människoliknande bylten som låg på varsin sida om ett par hjulspår kanske tio meter från gamla väg E 6 och 30-50 meter från motorvägen. Han funderade på vad det kunde ha varit och berättade för sin fru vad han hade sett. På söndagskvällen såg de på nyheterna om vad som hade hänt.

Bernt Bondesson (åberopad av Eddie Jönsson): Omkring kl. 10 den 17 januari åkte han hemifrån för att delta i ett jaktprov med hundar på Hallandsåsen. Samling skulle ske vid motellet kl. 10.15. På väg uppför åsen, där det låg 5 cm nysnö på vägen, hamnade han bakom en orange eller rödaktig bil, förmodligen en Toyota Corolla från 1988-90 med ett avgasrör. Bilen körde som om den sökte efter något. Vid en liten väg körde den åt sidan och stannade och då kunde han köra om den. Han såg inte hur många personer som fanns i bilen. Några dagar senare passerade han på nytt platsen där bilen hade stannat och såg att där fanns blommor och lyktor. Han förstod då att det var där flickorna hade hittats.

Olle Jönsson: Under morgonen den 17 januari upptäckte han en krockad bil som låg i en sänka mellan vägarna. Bilen var riktad mot motorvägen, snett mot söder. En lampa blinkade på instrumentpanelen. Det fanns ingen person i bilen eller under bilen. Runt omkring bilen låg diverse klädesplagg och skrot. Vänster bakdörr var öppen och såg relativt hel ut. Även bagageluckan var delvis öppen, men skadad. Ingen annan dörr var öppen. Utanför vänster bakdörr låg en mobiltelefon i snön. Det såg inte ut som om någon varit på platsen efter olyckan. Olyckan förefaller ha gått till så att bilen kolliderat med bland annat en skylt med texten "Östra Karup". Han tyckte det var olämpligt att mobiltelefonen låg slängd i snön varför han lade in den i baksätet på bilen. Utöver detta har han inte rört något i bilen. Efter att ha gjort detta gick han in till grannen och informerade om den avkörda bilen och en polisanmälan gjordes. Grannen upplyste om att hon vaknat mitt i natten av en smäll.

Monika Sappelt: Omkring kl. 10 passerade hon och hennes man en bil som hade kört av vägen. De stannade vid bilen, som var tom. Kläder från bagageutrymmet låg utspridda runt den, bl. a. en ensam barnvante. Vänster bakdörr var öppen. När hon tittade in i bilen såg hon en mobiltelefon. Hon slog det sist slagna numret som gick till en "Eddie Båstad", men ingen svarade. Efter att ha sökt i telefonboken slog hon numret till "mamma" och kom i kontakt först med Helen Berntsson och därefter med Roger Berntsson. Hon berättade för dem att bilen var totalkvaddad. Senare ringde hon på nytt till "Eddie Båstad" som uppgav att han inte visste var Emma Karlsson var. Under eftermiddagen kom Emma Karlssons mamma och hämtade dotterns mobiltelefon. Dessförinnan hade kamrater till Emma Karlsson ringt på mobiltelefonen och frågat efter henne.

Helen Berntsson: Hennes sista kontakt med dottern Emma var på kvällen den 16 januari kl. 22. Dagen efter blev de uppringda av en kvinna som berättade att den bil Emma Karlsson disponerade hade blivit kraschad. Helen Berntsson och Emmas kusin Sandra åkte för att leta efter Emma. De besökte också Eddie Jönssons bostad och hämtade Emmas mobiltelefon hos Monica Sappelt. Den kudde som hittats på fyndplatsen tillhörde Emma Karlsson. På platsen hittades även skor som tillhörde flickorna samt Emma Karlssons ena vante. Det är riktigt att familjens hund vid något eller några tillfällen vistats i baksätet på den bil Emma Karlsson disponerat.

Roger Berntsson: Strax efter kl. 22 på fredagskvällen hade de den sista kontakten med Emma, som skulle åka till Varberg. På förmiddagen dagen efter ringde en kvinna som hittat Emma Karlssons mobil till Helen Berntsson på telefonnummer 070-340 78 67 och sade att hon hittat bilen UGU 325 totalkvaddad. Helen blev väldigt upprörd och han fick ta över samtalet. Därefter ringde han till sjukhusen i Varberg och i Halmstad för att höra om flickorna var där, men det var de inte. Han ringde också till Linda Jönssons far, Gert Jönsson, till Mats Karlsson och till polisen. När han ringde tillbaka till kvinnan som hade hittat bilen upplyste hon om att bilen fanns i Östra Karup. Han ringde då och frågade efter flickorna på ytterligare sjukhus, men utan resultat. Därefter åkte han, Helen och Emmas syster Sanna till olycksplatsen, där de träffade två poliser. Bilen var totalkvaddad. Runt omkring bilen fanns, bortsett från skrot från bilen, klädesplagg som tillhört flickorna och en vit mössa som inte tillhört någon av dem.

Plånböcker och nycklar fanns kvar i bilen och av det drog de slutsatsen att flickorna inte lämnat bilen frivilligt. Vid ett nytt samtal med kvinnan som funnit Emmas mobiltelefon fick han veta att det sista samtalet hon hade ringt hade varit till "Eddie Båstad". Polismännen tycktes veta vem "Eddie Båstad" var. Roger Berntsson ringde upp "Eddie Båstad" från mobiltelefon nr 070-578 59 42. Andra gången svarade Eddie. Han lät "suddig" och visste först inte vem Emma Karlsson var. Sedan berättade han att han talat med henne dagen före och att hon varit på väg till en fest i Varberg. Mer än så sade han sig inte veta. Det är riktigt att Emma Karlsson tankade bilen på Shell bensinstationen i Halmstad på kvällen. Tankningen betalades av Roger Berntsson genom hans kredit på Shell.

Niklas Mårtensson: Han kände Emma Karlsson eftersom hans flickvän Rebecka Grönlund var bästa kompis med henne. Linda Jönsson kände han inte. Han är kamrat med Eddie Jönsson och Robin Hansen Larsson och de träffas dagligen. Den 16 januari träffade han Eddie och Robin på Musteriet. De talade om att festa på kvällen, men Niklas var trött och åkte hem. Lördagen den 17 januari fick han veta att Emma Karlssons bil hittats krockad och gav sig ut för att leta efter henne. De trodde att hon hade gömt sig. Någon gång mellan kl. 10 och 14 träffade han Robin Hansen Larsson vid busshållplatsen i Östra Karup. Han var klädd i träningsbyxor och en blå Niketröja och Niklas tyckte att det var konstigt att han inte hade någon jacka på sig eftersom det var kallt. Robin bar på en plastpåse och Niklas tror att han hade jackan i den. Niklas frågade Robin Hansen Larsson om han hade sett Emma Karlsson, men Robin svarade nej. Robin hade några småsår på händerna som inte Niklas hade lagt märke till på fredagen. Under dagen ringde Niklas Mårtensson vid flera tillfällen till Eddie Jönsson från en mobiltelefon som tillhör Therese Grönlund, lillasyster till Rebecka, och frågade om han hade sett Emma Karlsson. Han förklarade att han ringde för att Emmas bil hade krockats och hon var försvunnen. Eddie sade att han hade pratat med Emma på kvällen, men att de inte hade träffats. Niklas vet inte om Eddie reagerade på något speciellt sätt eftersom han själv var så upprörd.

Kent Larsson: Han känner Eddie Jönsson och Robin Hansen Larsson sedan flera år från ungdomsgården Musteriet, där han arbetar, och tycker att de har haft en bra kontakt. Lördagen den 17 januari kom Robin Hansen Larsson hem till honom strax

före kl. 16.00 och bad om skjuts hem. Robin bar på en platspåse, men han hade inte någon jacka på sig, trots att det var kallt ute och han såg frusen ut. När Kent Larsson frågade varför han inte hade någon jacka på sig sade han att han brottats kvällen före och fått gräsfläckar på den. Robin hade ett märke i nacken och ett på näsan. Märket i nacken sade han att han hade fått av Eddies hund, men märket på näsan kunde han inte förklara. Kent Larsson tänkte inte så mycket på det då, men när han kom hem ringde en kollega och berättade om en kvaddad bil i Östra Karup och då började han fundera. Vid 17-tiden ringde han till Eddie och frågade om han visste något om den kraschade bilen, men det gjorde han inte. Eftersom han ville tro på Eddie lade han det åt sidan. På kvällen ringde kvinna som är gift med en billbärgare och berättade att två flickor var borta, att det funnits en mobiltelefon i den kvaddade bilen och att det senast slagna numret hade varit Eddies. Kent Larsson kontaktade Eddie Jönsson och Robin Hansen Larsson igen, men de sade att de inget visste. På söndagsförmiddagen ringde socialnämndens ordförande till honom och bad att han skulle ta kontakt med polisen i Helsingborg. Efter det tog han kontakt med Eddie igen genom ett sms och frågade om han visste något om flickorna och han fick svar genom telefon eller sms att Eddie inte visste något. Vid 11-tiden träffade han Eddie Jönsson på Contan och kollade på nytt om han visste något. Eddie var då trött på det som hänt eftersom så många hade kontaktat honom. Omkring kl. 13 träffades de på Contan igen. Senare under dagen hörde Eddie Jönsson av sig vid ett par tillfällen och frågade om Kent Larsson visste något mer. Kent Larsson fick då uppfattningen att han ville veta vad som hade hänt flickorna. Kent Larsson har mobiltelefonnummer 070-754 57 67. Under hösten 2003 lärde han känna Eddie Jönsson ganska bra. När de talade om kläder kom det fram att Eddie var märkesfixerad, särskilt vid märket Gant. Han hade fått en vinterjacka av det märket som han var stolt över och gärna visade upp. Kent Larsson har inte sett honom ha någon annan jacka sedan han fick den. – Han har hämtat ut förundersökningsmaterial för socialförvaltningens räkning, men det har inte visats för ungdomarna på Musteriet.

Utredningen avseende personbilen UGU 325

Polismannen Tenny Svensson: Han hade kallats till olycksplatsen på grund av en rapporterad trafikolycka. Han var på plats strax efter kl. 11.00. Bilen hade kört ner i

högerdicket och in i ett mindre träd eller buskage. Bilen var rejält demolerad. Vänster framdörr och vänster bakdörr var så sönderslagna att det inte gick att öppna dem när han försökte. Höger framdörr var hel men gick inte att öppna varför han slog in rutan och öppnade dörren. Han kommer inte ihåg om det gick att öppna höger bakdörr. I taket mellan höger framsäte och höger bakdörr fanns det smuts. I sittbrunnen vid vänster framsäte låg ett par vita skor. Utanför bilen låg det klädesplagg och annat, bl. a. en beige mössa. I tändningslåset satt bilnyckeln jämte flera nycklar. När Emma Karlssons föräldrar anlände hade han ett långt samtal med dem om vad som kunde ha hänt flickorna. De uppgav att mössan inte var Emmas. Roger Berntsson nämnde att "Eddie" hade varit i kontakt med flickorna under natten och Tenny Svensson tänkte då på Eddie Jönsson, som är bosatt nära olycksplatsen i Östra Karup. Han beslutade att han skulle besöka Eddie Jönsson. Eddie berättade att han visste vilka flickorna var, att de hade åkt till en fest i Varberg kvällen innan och att de skulle ha kommit till Båstad om det inte var roligt där, men att de aldrig kom. t att Emma Karlsson ringt honom och sagt att för det fall det inte var roligt i Varberg skulle hon komma till honom. Han minns inte om Eddie Jönsson hade några skador.

Kenneth Wulf: Han har arbetat i trettio år med bilbärgning. Han blev uppringt lördagen den 17 januari av Roger Berntsson, som han känner sedan tidigare, och fick i uppdrag att bärga en bil som tillhörde denne. När han kom till olycksplatsen samlade han ihop de klädesplagg och annat som han hittade utanför bilen och lade det jämte en kasse med matvaror i platsäckar. På grund av hur bilbältet var fastkilat i plåten vid dörren tror han att föraren inte använt bilbälte vid olyckstillfället. Han bärgade bilen till Halmstad och senare transporterade han bilen och säckarna till polisen i Helsingborg.

Händelseförloppet den 18 januari 2004

Bengt Arne Johnsson: En vecka tidigare hade han haft inbrott i sin firma och blivit av med bl. a. sitt kassaskåp. Då han sedan tidigare vet att kassaskåp och annat slängs på vägstumpen bredvid fyndplatsen var han där och letade efter kassaskåpet när han blev varse två bylten som visade sig vara de döda flickorna. Han kom gående österut på skogsvägen då han upptäckte kropparna. Han vände tillbaka och kontaktade polisen.

Polismannen Johnny Andersson: Yttre befäl släppte av honom på en parkeringsficka några hundra meter norr om fyndplatsen. Här träffade han de vandrare som hade hittat flickorna. Vandrarna visade hur långt de hade gått på skogsvägen. Bortom den platsen fanns inte några spår. Därefter spärrade han av platsen. Efter det har bara en hundförare från polisen gått in och undersökt om det fanns något spår som hunden kunde söka efter innan polisens tekniker kom till platsen.

Polismannen Thomas Anderberg: Han tjänstgör som hundförare. Han sammanträffade med yttre befäl på en parkeringsficka några hundra meter från fyndplatsen. Hans uppdrag var att kontrollera om det fanns någon arbetsuppgift för hunden. Han gick in på det avspärrade området mellan hjulspåren fram till flickorna, där han kunde konstatera att de var döda. Det fanns fotavtryck i nordlig riktning längs med viltstängslet som slutade vid skogen. Dessa spår kunde vara från de vandrare som kommit från söder och som upptäckt kropparna. Han påträffade inga ytterligare spår. Efter att ha konstaterat att det inte fanns något spår som hunden kunde följa vände han tillbaka i sina egna fotspår.

Polisteknikern Rune Johansson: Han anlände till fyndplatsen kl. 18.00. Det var då minus 1,5 grader Celsius. På plats fanns Olle Hansen och Mats Hägg från tekniska roteln i Malmö samt rättsläkaren Karl Dahlberg. Olle Hansen och Mats Hägg hade redan påbörjat undersökningen av platsen. De fotograferade successivt som de rörde sig framåt mot kropparna. De berättade att platsen även hade besökts av två vandrare som gått utmed stängslet mot motorvägen och av en hundförare som gått mitt på skogsvägen och återvänt i samma spår. Flickorna låg med huvudena vända mot motorvägen och fötterna mot gamla väg E 6. Linda Jönsson låg på magen. Hennes rygg var täckt av gräs och smuts, vilket talar för att hon först hade legat på rygg men senare rullat över på magen. Under henne hade snön smält bort. Hon hade alltså legat där en rätt lång tid. Hon hade frostsador, men i övrigt kunde han inte se några skador på henne. Spår i snön visade att hon hade rört benen fram och tillbaka. Emma Karlsson låg också på mage. Hon hade rört höger armbåge så intensivt att hon slitit upp en grop på två cm i marken, trots att det var tjäle. Hennes vänstra öga var kraftigt uppsvullet och hon hade blod och missfärgning i hårbotten bakom vänster öga. Dessa skador var följder av trubbigt våld. Höger öga var rött, men det hade legat mot marken

så han vågar inte påstå att det var en följd av våld. Någon hade kastat Emmas joggingskor framför henne. Båda flickorna var stelfrusna med undantag för Emma Karlssons rygg som var upptinad, eventuellt av solen. Han såg inte några spår av handgemärk när han undersökte platsen. Senare studier av uppförstorade fotografier har emellertid visat att hjulspåren framför Emma Karlssons huvud sopats igen. Vad som har hänt där vet han inte. Enligt hans mening har bilen stått still på en viss plats. När snön har smält har man kunnat se spår av hjulspinn i marken. Sannolikt har bilens framhjul stått cirka 50 cm från Linda Jönssons fötter och 86 cm från Emma Karlssons fötter. Flickorna har legat ganska nära bilens sidor och slutsatsen måste bli att de i princip har lagts på plats. Det borde, för det fall det rört sig om en liten bil, ha varit möjligt att se Emma Karlsson om man stod bakom bilen.

Utredningen om mobiltelefontrafiken

Kriminalinspektören Anna Wikström: Under hela 90-talet har hon arbetat med förhørsledning och analys, bl.a. när det gäller telefontrafik. Mobiltelefonin har förändrats snabbt, liksom möjligheterna att få fram telefonlistor och positioneringar. Det är dock inte någon exakt vetenskap. Uppgifterna från telefonbolagen kommer i olika filformat och de listor över samtal som finns har hon ställt samman och kontrollerat så att de stämmer med underlaget. När det gäller positionering lämnar de olika bolagen inte samma uppgifter. Tele2 anger positionen på det abonnemang som man söker på medan Vodafone och Telia anger positionen för den aktive uppringaren. När det gäller sms anges positionen hos Telia och Tele2 på den som söks. Positionen redovisas hos Telia med siffror som kräver en kodnyckel och hos Tele2 med namnet på en plats. Hon var med när Tele2 gjorde mätningar av vilken telemast som samtalet kopplades över vid samtal från vissa platser som var intressanta, t.ex. den plats där flickorna hittades, nere i diket där bilen anträffades och vid infarten till Eddie Jönssons bostad i Östra Karup. Mätningarna har skett på marknivå, eftersom det inte bedömdes att hänsyn behövde tas till "line-of-sight".

Gunnar Gustavsson: Han är biträdande driftschef på Tele 2 och har skrivit den i förundersökningsprotokollet intagna rapporten. Underlaget för den har varit mätningar som en servicetekniker har utfört på platser som varit intressanta i den aktuella

utredningen. Resultaten har lagts in i hans programvara för avläsning. Allmänt gäller att ett visst geografiskt område som betjänas av en viss mast eller basstation kallas för en cell. Varje basstation innehåller minst två kanaler. Varje kanal är inriktad på ett visst område och har åtta tidluckor, varav en används till signalering och sju till samtal. I storstäder kan en basstation innehålla åtskilliga kanaler. Den maximala räckvidden för en basstation är 34-36 km. Befinner sig en mobiltelefon längre bort finns det ingen täckning för den, det vill säga det är omöjligt att koppla upp samtal. En mobiltelefon som rör sig i rimlig hastighet på marknivå kontrollerar vilken basstation som är starkast att sända över signaler med ett intervall på två till fyra sekunder. Mobiltelefonen använder alltid den starkaste kanalen utifrån de sända signalerna. I storstäder som Malmö, Stockholm och Göteborg är det möjligt att mobiltelefonen kopplar upp samtalet över en basstation men sedan, på grund av hög belastning, kopplar över det till en annan. På landsbygden och de platser vilka mätningar företagits i målet är dock sådan "omkoppling" omöjlig eftersom avstånden mellan basstationerna är för stora. Samtalet kan då inte kopplas upp förrän en linje blivit ledig. När det i de upprättade telefonlistorna anges att ett samtal går över en viss basstation mast, men med tillägget att möjligtvis även en annan kan vara aktuell, innebär det att det mellan den förstnämnda basstationen och den sistnämnda skiljer mindre än åtta decibel i signalstyrka. Det sagda innebär att det inte går att utesluta att samtalet från mobiltelefonen kopplats över basstationen med den lägre signalstyrkan, men att det troliga är att samtalet kopplats över den basstation som hade den högre signalstyrkan. Om bara ett alternativ angetts som lämpligt kan samtalet inte kopplas över någon annan basstation än den angivna. Samtliga mätningar har gjorts på marknivå. Avståndet mellan basstationerna innebär att "line-of-sight"-fenomen inte är aktuella.

Rättsläkarnas utredningar

Karl Dahlberg: Vid den rättsmedicinska undersökningen av Emma Karlsson, som även innefattade en neuropatologisk undersökning, har han konstaterat att undersökningsfynden starkt talar för att hon avlidit som en följd av hjärnskador med skullbasfraktur i samverkan med en allmän nedkylning. Hon har främst företett blödningar och blåmärken i ansiktet samt skullskador som bestått i utbredda färska

traumatiska skador i form av söndertrasning av vävnaden med s.k. diffusa nervbaneskador och blödningar, hjärnsvullnad och syrebristskador samt blödningar mellan de mjuka hjärnhinnorna. Emma Karlsson har även haft blödningar, hudavskrapningar och blåmärken på kroppen samt köldskador. Den sammantagna skadebilden talar starkt för att skadorna helt eller till övervägande delen tillfogats henne av annan person genom trubbigt våld. Våldet har varit kraftigt och kan ha utdelats med knuten hand, ett knä eller ett brett tillhygge. Skadorna i nacken kan ha uppstått genom att hon fallit mot ett hårt underlag eller genom att hennes huvud dunkats mot ett sådant. Utseendet och lokaliseringen av skadorna på huvudet, i hjärnan, på bryggvenerna och skallbasen talar starkt för att hon har varit utsatt för upprepat våld inom ett kort intervall. Våldet mot hennes huvud har riktats såväl bakifrån som från sidan. Ett slag över vänster öra har troligen orsakat blödningen i vänster öra och trumhinneskadan. Även skallgropsfrakturen har uppstått genom våld som riktats mot hennes huvud från sidan. Ett slag från sidan kan orsaka mothållsskador på motsatta sidan av huvudet. Om hon skadat sig vid fall baklänges måste hon ha vänts efter det eftersom hon låg på mage då hon hittades. Spåren på marken där Emma Karlsson låg visade att hon hade rört på benen och fötterna. Det har varit fråga om omedvetna rörelser under ett kramptillstånd. Med tanke på skallskadornas utbredning bedömer han att hennes medvetandesänkning har varit av det allvarligaste slaget. Den har troligen uppstått nästan direkt i samband med att nervbanorna skadades. Hon hade inte några avvärjningsskador. Överlevnadstiden vid denna typ av skador kan bedömas vara upp till 15 timmar, men i detta fall inverkar kylan genom att hjärnskadorna utvecklas långsammare än i rumstemperatur. Syrebristskador utvecklas efter 5-6 timmar, men ibland tidigare. Om hon vistats inomhus hade hon med 99,99 procents säkerhet avlidit av skadorna. Även om hon hade fått vård hade hon sannolikt inte överlevt. – Han har även undersökt Eddie Jönsson och Robin Hansen Larsson. Vid undersökningen den 19 januari 2004 hade Eddie Jönsson skador till vänster i ansiktet och på öronmusslan som kan ha uppstått två dagar före undersökningen, men inte tio dagar före. Om man pillar bort en sårskorpa syns det på kanterna genom att såret ändå läker successivt. Såren skulle även ha haft en annan färg om det hade varit äldre. Pillar man alltid på såret blir det dessutom svullet och irriterat. Motsvarande resonemang gäller beträffande Robin Hansen Larssons skador.

Peter Krantz: Han har gjort den rättsmedicinska undersökningen av Linda Jönsson. Vid obduktionen och den mikroskopiska undersökningen av hjärnan har det framkommit att hon, utöver blåmärken på kroppen, hade blåmärken, hudavskrapningar och blödningar i ansiktet, blödningar i munhålan slemhinna, s.k. traumatiska blödningar i pann- och tinningloben, en inklämningsblödning i hjärnstammen orsakad av att hjärnan svullnat, förskjutningsskada i hjärnvävnaden med avslitna nervbanor (axioner) och tecken på en syrebristbetingad hjärnskada. De allvarligaste skadorna kunde iakttas först vid en mikroskopisk undersökning av hjärnan. Skadorna har orsakats av trubbigt våld, dvs. mekaniskt våld med kraftöverföring via en viss yta. Skadornas placering, fördelning och utseende innebär att de måste ha orsakats av annan person genom slag eller sparkar. Om tillhyggen används ger det vanligen mer specifika avtryck efter t. ex. föremålets kanter. Skadornas spridning innebär också att det har rört sig om upprepat våld. Skadorna på hjärnan har tillsammans med nedkylning lett till Linda Jönssons död. För att orsaka skadorna på hjärnan har det krävts betydande kraft, men det går inte att utesluta att de skador som orsakat nervbaneavslitningarna, och som lett till ett medvetandesänkt tillstånd, har uppstått som en följd av ett kraftigt slag med handen mot den vänstra sidan av hennes huvud. Det är mycket osannolikt att det rört sig om en fallskada. Det skulle i så fall ha varit ett fritt fall. Motståndskraften mot den här typen av skador är individuell. Det går inte att utesluta att Linda Jönsson skulle ha överlevt om hon hade kommit under vård eller att hon i så fall skulle ha blivit helt återställd. Chanserna att överleva minskar kraftigt vid vistelse i rumstemperatur. Det är inte möjligt att uttala sig om graden av medvetandesänkning. En person som befinner sig i ett sådant tillstånd kan avge läten etc. Det är också möjligt att en person vänder sig i medvetandesänkt tillstånd, men i så fall har medvetandesänkningen inte varit så djup eller fluktuerat.

Eddie Jönssons skador

Henrik Nilsson: Han är kamrat Eddie Jönsson. Helgen den 9-10 januari 2004 träffades de inte, men under den kommande veckan träffades de bl.a. på torsdagen och fredagen. Han såg inte några skador på Eddie Jönsson vid dessa tillfällen. Eddie Jönsson hade mössa på sig även inomhus. Om han hade haft skador på händerna borde Henrik Nilsson ha sett det eftersom de spelade kort. Han tror också att han hade sett

om Eddie Jönsson hade haft skador i ansiktet. Om Eddie Jönsson hade varit i slagsmål hade han nog berättat det.

Joakim Wikstedt: Han känner Eddie Jönsson och Robin Hansen Larsson sedan länge och umgås med dem. Onsdagen den 14 januari träffade han dem båda då de klättrade på Kullaberg inom ramen för projekt Stormvarning, som drivs av socialförvaltningen i Båstads kommun. De var sex pojkar och tre ledare som umgicks i princip hela dagen. Eddie Jönsson berättade att de hade varit på fest i Ängelholm helgen innan och träffat Enver. Troligen hade de även träffat Emma Karlsson och Linda Jönsson, men Eddie berättade inte vad de hade gjort. Joakim märkte inte några skador på Eddie vid det tillfället. Han träffade Eddie Jönsson igen på söndagen den 18 januari, då de fikade tillsammans på Contan. Eddie Jönsson hade då ett rivmärke på den ena kinden eller på den ena sidan av halsen. När Joakim frågade om det berättade Eddie att hunden hade rivit honom. Eddie Jönsson var i princip som vanligt, men kanske inte lika glad som han brukar vara. Joakim Wikstedt hade hört talas om trafikolyckan på Hallandsåsen och om att två flickor saknades, men de talade inte om det.

Martin Hansen Larssons m. fl. förhävanden den 16-17 januari 2004

Martin Hansen Larsson har med hänvisning till att han är bror till Robin Hansen Larsson förklarat att han inte vill vittna.

David Konarezyk: Den 16 januari 2004 fyllde han 19 år. Samma dag kom han hem från Polen. Han drack sprit hemma innan en vän till hans mor skjutsade honom till Båstad i en liten polskregistrerad bil. På vägen gick bilen sönder så de fick ringa efter en bekant som fick komma och hjälpa dem. David blev avsläppt i Båstad, där han träffade Piotr Osipowski och Martin Hansen Larsson, som berättade att de hade rånat en butik tidigare på kvällen. De drack öl tillsammans på puben Arena under en timme och sedan sprang de till tåget mot Helsingborg. Biljetter löste de på tåget och hans biljett betalades av Piotr. Den gällde från Laholm, varför vet han inte. Han är osäker på hur mycket klockan var då tåget gick. I Helsingborg skulle de ta in på hotell och frågade en taxichaufför efter ett billigt hotell. De fick rum på hotellet och var där en liten stund. Vid kl. 00-01 gick de till en pub för att ta en öl, men killen på hotellet ville

att de skulle vara tillbaka där senast kl.02 och det var de. Då var han rätt full. Efter att ha suttit och pratat en stund somnade de och vaknade kanske vid 8.30. Piotr Osipowski och Martin Hansen Larsson åkte från hotellet strax före honom. Under kvällen pratade Piotr Osipowski i mobiltelefonen vid ett tillfälle och direkt efter samtalet berättade han att det var Eddie Jönsson som hade ringt och ville ha hjälp. De hade befunnit sig vid några lastbilar någonstans och ett brott hade inträffat. Piotr, Martin och David enades om att de skulle säga att Eddie Jönsson, Robin Hansen Larsson, Piotr och Martin hade varit hos honom i Vallberga. David visste inte vad som hade hänt, men accepterade detta och vid polisförhör den 24 januari berättade han inte som det var eftersom han lovat att säga att de varit hos honom och var rädd. Efteråt kontaktade Piotr Osipowski honom och frågade vad han hade sagt till polisen. Senare har han förstått att det rörde sig om allvarlig brottslighet och vill inte ljuga längre. Han har därför gått till polisen och berättat vad han vet.

Piotr Osipowski: På kvällen den 16 januari firade han David Konarezyks födelsedag tillsammans med David och Martin Hansen Larsson. Omkring kl. 23.30 tog de tåget till Helsingborg. Piotr löste biljetterna på tåget. Han vill inte säga varifrån de åkte eller om David Konarezyk varit inblandad i något rån i Båstad den dagen. I Helsingborg tog de in på hotell. Han fick lämna sitt pass och de ställde in sina grejor på rummet. Sedan gick de ut en sväng på krogen, men var tillbaka på hotellet igen fem i 2, för annars hade de inte kommit in. Piotr var påverkad av annat än alkohol. När de kommit tillbaka till hotellet tittade de på tv och pratade. Vid något tillfälle smög de ut och rökte. Eddie Jönsson ringde till honom på hans mobilnr 073-613 90 07 och kollade vad de gjorde. Han minns inte att de talade om något annat. De har inte talat om något alibi. Han kan även ha ringt till Eddie, men det minns han inte. Martin Hansen Larsson lånade hans telefon, och Piotr tror att han pratade med Eddie, men vet inte om han ringde till någon annan. På morgonen åt de frukost på McDonalds, checkade ut och åkte sedan till Ängelholm och vidare till Göteborg. – Han kände varken Emma Karlsson eller Linda Jönsson, men han hade åkt i Emmas bil två-tre veckor tidigare tillsammans med Eddie Jönsson och Robin Hansen Larsson. Han hade även ringt till någon av flickorna vid något tillfälle. – Från Göteborg åkte han och Martin Hansen Larsson vidare mot Dalarna. De skulle hälsa på Peter Clausen i Vansbro. Eftersom det var lördag gick det inte någon buss, utan de blev hämtade i Karlstad. De kom fram till

Vansbro på lördagskvällen. Piotr, Martin och Peter festade och bråk uppstod som ledde till att Piotr och Martin fick flytta till ett annat hus. Dagen efter kom Peter Clausen dit och bråkade med Martin Hansen Larsson. Piotr minns inte hur bråket gick till, men Martin fick stryk med en stol och dagen efter var han svullen i ansiktet och på armarna. Marita, som Peter Clausen bodde hos, berättade för dem att de var efterlysta och när de kontaktade polisen i Vansbro fick de veta att det gällde rån och mord. Piotr är kompis med Martin och skulle ljuga för att skydda honom, beroende på hur dumt det var som han hade gjort. Piotr Osipowski har utsatts för hot i Båstad, hot som han har tagit på allvar.

Tågvärden Ronald Harrysson: På kvällen den 16 januari arbetade han på sträckan Malmö-Göteborg-Helsingborg. När tåget på nedvägen skulle avgå från Båstad kl. 23.25 kom tre killar springande från centrala Båstad och hann precis med tåget. De hade inte hunnit köpa biljetter, så han sålde biljetter åt dem på tåget. Eftersom det gäller olika taxor för ungdomar beroende på om resan börjar i Halland eller Skåne frågade han om deras ålder. De var 17 år, 20 år och en som fyllde 18 år samma dag. För att vara hygglig ställde han ut biljetterna från Laholm, vilket blev billigare. En kille betalade för sig själv och en annan för sig och en till. Den biljett som givits in till polisen har han utfärdat, nr 0575 är hans säljarid. Pojkarna steg av i Helsingborg kl. 00.05. Det minns han eftersom de var trevliga och tackade för resan.

Markus Trenmark: Han är chef för Stadshotellet och arbetade på kvällen den 16 januari. Hotellet hade stängt, men när han av en händelse passerade receptionen såg han att tre killar stod på trappan. De ville hyra ett rum. Han tog pass och personuppgifter från en av dem, Piotr Osipowski. De andra två var yngre. När de skulle gå ut för att ta en öl sade han till dem att de måste komma tillbaka inom en timme och det gjorde de. Klockan var 2 eller 3 när de kom tillbaka. Det var inget speciellt med deras uppträdande. En gäst berättade senare att några killar hade gått ut och in hela tiden och rökt ute på trappan, och han tror att det var de här killarna. Vid fotokonfrontation har han pekat ut Piotr Osipowski och han är ganska säker på att det var den killen som lämnade sitt pass.

Anna Trenmark: Hon arbetade i frukostmatsalen och receptionen på Stadshotellet från kl. 6 eller 7 på morgonen den 17 januari. Hennes far hade berättat för henne att tre killar hade checkat in under natten och att de hade betalat för rummet. Killarna gick ut och in och rökte. De kom ned för att äta frukost vid kl. 8 eller 9. Inte lång tid efter att de ätit frukost checkade de ut. Hon har pekat ut två bilder som hon tycker stämmer med hennes minnesbild av hur killarna såg ut vid en fotokonfrontation.

Emma Hansen Larsson, syster till Robin Hansen Larsson: Någon gång mellan kl. 23 och 02 natten till den 17 januari ringde Martin Hansen Larsson till henne och frågade om de kunde träffas. Han befann sig i Helsingborg tillsammans med Piotr Osipowski och David Konarezyk och hade lånat en mobiltelefon av någon av dem för att ringa till henne. Hon tog emot samtalet på sin mobiltelefon med nr 070-492 41 18. Martin berättade att han och hans kamrater var på väg in på puben Charles Dickens för att ta några öl och att de kanske skulle sova över på hotell i Helsingborg.

Malin Ljungberg, 17 år: Den första person hon lärde känna i Båstad var Eddie Jönsson och senare har hon även lärt känna Robin Hansen Larsson och Piotr Osipowski. Hon har utväxlat telefonnummer med alla tre och lagt in deras nummer i sin telefonbok på sin mobil med nr 073-841 86 98. Natten till den 17 januari omkring kl. 02 hade hon tråkigt och skickade ett sms till nästan alla i sin telefonbok och frågade vad de gjorde. Meddelandet skickades till Piotr och Robin, men hon är osäker på om det även sändes till Eddie. Hon tror inte att Robin svarade, men Piotr skickade ett sms efter fem-tio minuter. Senare ringde han också, det kan stämma att det var kl. 02.45, och hon tror att han sade att han var i Danmark.

Isabelle Johansson (åberopad av Eddie Jönsson): Hon har tidigare varit tillsammans med Piotr Osipowski och genom honom känner hon Martin Hansen Larsson, Eddie Jönsson och Robin Hansen Larsson. Under natten till den 17 januari tror hon att hon var på Bahnhof Bar i Ängelholm från kl. 22-23 till kl. 02-03. Hon minns inte om hon ringde till Martin Hansen Larsson den natten eller om hon talade med honom på telefon. Hon är inte säker på att besöket på Bahnhof var den helgen, utan hon kan ha förväxlat helgerna. Det är mycket möjligt att hon befann sig i Båstad natten till den 17 januari. Hon hade en mobil med nr 073-783 90 19.

Peter Clausen: Han känner både Piotr Osipowski och Martin Hansen Larsson. I januari 2004 var Peter familjehemsplacerad hos Marita Larsson i Vansbro sedan några månader. Piotr Osipowski skulle hyra ett hus i närheten eftersom han ville bort från Båstad. En natt ringde han och sade att han var på väg. Piotr lät stressad och troligen sade han att han befann sig i Helsingborg. Han undrade om det fortfarande var möjligt att hyra huset. Senare ringde han och frågade om tågförbindelserna mellan Karlstad och Hagfors. Under dagen fick Peter veta att Martin Hansen Larsson också skulle komma, något som det inte varit tal om tidigare. Eftersom det inte gick några tåg hämtade Marita Larssons dotter Piotr och Martin i Karlstad. När de kom fram till Vansbro satt de i Peters rum och pratade och spelade x-box. Sedan gick han och lade sig, medan Piotr och Martin var uppe under större delen av natten. När Martin kom såg Peter inte några skador på honom, däremot var han kraftigt avtänd på amfetamin. Han hade aldrig sett Martin i ett sådant tillstånd tidigare. På söndagen skjutsade Marita Larsson Piotr och Martin till huset som de skulle hyra. Senare under dagen åkte han själv dit. Det uppstod bråk mellan honom och Martin, som Piotr avbröt genom att skälla honom. Han kan inte uttala sig om Martin fick några skador, de höll bara i varandra. Peter var påverkad och har därför minnesluckor. Piotr och Martin är inte längre hans vänner eftersom dessa händelser resulterade i att han blev utskriven från familjehemmet. Eddie Jönssons mor, Janet Jönsson, ringde honom på söndagen och frågade om han visste något om rånet och morden. Vid ett tillfälle någon gång under vistelsen i Dalarna när Martin talade i telefon började han gråta och sade till den han talade med något i stil med: "du fattar inte vad som hänt med min bror".

Marita Larsson, i vars hem i Vansbro Peter Clausen var familjehemsplacerad: Peter Klausen var placerad i familjehem hos henne i Vansbro mellan mars 2003 och januari 2004. Peter Klausen har en bekant som heter Piotr, som har besökt henne vid ett flertal tillfällen. Lördagen den 17 januari 2004 hämtade hennes dotter Piotr och en kamrat till honom, Martin, vid stationen i Karlstad. Båda pojkarna var påverkade när de kom, Martin mer än Piotr. Martin var fysiskt oskadd. Hon sade till dem att de fick sova över och att hon skulle skjutsa dem till ett annat hus några mil från Vansbro nästa dag. När hon lämnade dem vid huset dagen efter sade hon till dem att de inte fick släppa in Peter Klausen. Under måndagen blev Peter Klausen utskriven från sin familjehemsplacering. Samma dag sökte han upp Piotr och Martin och bråk uppstod när de inte

ville släppa in honom. Peter slog Martin med en stol och en blomkruka. När hon träffade Martin på tisdagen hade han skador på halsen och ena handen. Peter var mycket upprörd över att han blivit utskriven från familjehemmet och ringde runt till olika människor, bl. a. talade han med Eddies styvfar. Martin berättade för henne att han har sju syskon och att en av dem var häktad för dubbelmordet på Hallandsåsen. Piotr hade talat med henne om att några ringt och bett om alibi för en kväll i samband med dubbelmordet på Hallandsåsen. För att Piotr och Martin skulle kunna resa hem fick Piotrs mamma skicka pengar. Ingen av killarna föreföll att ha gott om pengar.

Tingsrättens bedömning i skuldfrågorna

Den 18 januari 2004 hittades Emma Karlsson och Linda Jönsson döda på marken i ett skogsområde på Hallandsåsen. De saknade ytterkläder och skor. Marken där de låg var snötäckt och temperaturen under de aktuella dygnet var omkring 0 grader Celsius. Den rättsmedicinska utredningen visar att Emma Karlsson och Linda Jönsson avlidit av fysiska skador i den omfattning som åklagaren angivit i kombination med allmän nedkylning. Rättsläkarnas utsagor visar också att Emma Karlsson och Linda Jönsson till följd av hjärnskadorna försatts i medvetandesänkta tillstånd. Dessa tillstånd måste ha inträtt i samband med att Emma Karlsson och Linda Jönsson hamnat på marken. De har därefter saknat förmåga att på egen hand resa sig och ta sig från platsen eller att påkalla hjälp. När de legat på marken har de åsamkats de köldskador som framgår av gärningsbeskrivningen.

Fredagen den 16 januari 2004 skulle Emma Karlsson och Linda Jönsson tillsammans bege sig till Varberg i den personbil med registreringsnummer UGU 325, som Emma Karlsson disponerat. Av föräldrarnas uppgifter framgår, att de lämnat hemorten Veinge omkring kl. 22 och att de tankat i Halmstad en stund senare. De har emellertid inte kommit fram till Varberg.

Av samstämmiga uppgifter framgår, att Emma Karlsson hade träffat Eddie Jönsson och Robin Hansen Larsson helgen den 9-10 januari och att de då tillsammans hade färdats i hennes bil såväl en kortare stund under fredagskvällen som under lördagskvällen. Fredagen den 16 januari ringde Eddie Jönsson på faderns mobiltelefon

till Emma Karlsson kl. 23.24, varefter Emma Karlsson ringde till Eddie Jönsson på hans mobiltelefon kl. 23.25, 23.30 och 23.59. Eddie Jönsson har bekräftat att de har haft telefonkontakt. Strax före kl. 01 har Emma Karlsson och Linda Jönsson talat med sin far respektive med kamraten Emmelye Stedt. Linda Jönsson hade dessförinnan meddelat Emmelye Stedt att hon och Emma Karlsson inte skulle komma till Varberg den kvällen utan att de skulle köra till Båstad i stället. Ingen av flickorna har vid samtalen givit uttryck för annat än att allt var som det skulle. Efter samtalen vid 01-tiden har varken Emma Karlsson eller Linda Jönsson varit i kontakt med anhöriga eller kamrater. Tidigt på morgonen den 17 januari har polisanmälan skett om att Emma Karlssons bil hittats i Östra Karup. Någon gång mellan kl. 01 och kl. 07 har alltså Emma Karlsson och Linda Jönsson lämnat den bil som de färdats i utan att ta med sig värdesaker som plånbok och nycklar, som senare hittades i bilen.

Robin Hansen Larsson har berättat att han och Eddie Jönsson träffat Emma Karlsson och Linda Jönsson på kyrkogården i Östra Karup vid midnatt och han har lämnat en redogörelse för vad som inträffat under natten som innebär att han erkänt vissa brott riktade mot flickorna, men även att han pekat ut Eddie Jönsson som sin medgärningsman. Hans berättelse har varit detaljerad och konsekvent och han har inte väjt för vissa uppgifter som har varit oförmånliga för honom själv, som när han har berättat att han trampat på Linda Jönsson då han stigit ut ur bilen för att skjuta på. Han har gjort ett trovärdigt intryck.

De uppgifter som Robin Hansen Larsson har lämnat stöds av annan bevisning. Under en halvtimme närmast efter midnatt har sex samtal ringts från Emma Karlssons mobiltelefon till Eddie Jönssons kamrater Enver Fejzullahi, Jonas Norberg och Ola Lindqvist. Spåren från en bil på den plats där flickorna hittades stämmer överens med vidden och mönstret på däcken på Emmas bil och flickornas placering på marken vid anträffandet är väl förenlig med det händelseförlopp som Robin Hansen Larsson har beskrivit. Hans redogörelse för hur avåkningen med Emma Karlssons bil har gått till stämmer också med vad som är känt om förhållandena på platsen där bilen hittades och beträffande glasfragment som hittats på hans jacka har SKL gjort bedömningen att starka skäl talar för att de härrör från glasrutorna i personbilen UGU 325. Även Solveig Karlssons angivelse av den tidpunkt då hon vaknat av ett kraftigt ljud utanför

huset kan stämma med när avåkningen enligt Robin Hansen Larsson skulle ha skett. Av de listor över telefonsamtal som åberopats i målet framgår att Eddie Jönsson ringt från sin mobiltelefon till Piotr Osipowski vid två tillfällen den 17 januari, kl. 02.39 och 02.42. Enligt Robin Hansen Larsson skulle dessa samtal ha avsett en förfrågan om alibi för Eddie Jönsson och honom själv, vilket påstående vinner visst stöd av David Konarezyks vittnesmål, medan Piotr Osipowski har bekräftat att samtal förekommit men däremot inte att frågan om alibi diskuterats.

Den tekniska utredningen visar, att det på den Gant-jacka som tillhör Eddie Jönsson finns blodbesudlingar och att det kan hållas för visst att de kommer från Emma Karlsson. På jackan finns även spår av Robin Hansen Larssons blod. De blodfläckar som finns i Emma Karlssons bil har också undersökts. Beträffande en blodbesudling på insidan av höger framdörr och två blodsdroppar på den bakre delen av plastskyddet runt handbromsfästet har det yttrandet avgivits, att det kan hållas för visst att samtliga kommer från Eddie Jönsson, om man bortser från möjligheten att de kommer från en nära släkting till honom. Eddie Jönsson har hävdatt att blodfläckarna härrör från hans färd i bilen den 9 januari, då han skulle ha varit i slagsmål i Båstad. Rättsläkarens utredning visar emellertid, att de skador som Eddie Jönsson haft vid undersökningen den 19 januari inte varit tio dagar gamla, men däremot kunde varit två dagar gamla, vilket stämmer med tidpunkten för händelserna på Hallandsåsen. Eddie Jönssons egen beskrivning av de skador han skulle ha fått stämmer inte heller med att blodflödet skulle ha varit så ymnigt att blodet skulle ha droppat ned på inredningen i bilen. Dessa fynd talar med styrka för att Eddie Jönsson har varit närvarande vid händelserna under natten mellan den 16 och 17 januari. På Gant-jackan har även hittats fragment av glas och partiklar som överensstämmer med jämförelsematerial från glasrutor och rester från krockkudde i Emma Karlssons bil, men SKL's slutsats är att frågan om materialet härrör från denna bil måste lämnas öppen.

Eddie Jönsson har hävdatt att Martin Hansen Larsson skulle ha varit inblandad i brodern Robins förhållanden den aktuella natten. Utredningen visar emellertid att Martin Hansen Larsson tillsammans med David Konarezyk och Piotr Osipowski, som legitimerat sig med pass på hotellet i Helsingborg, tagit tåget in till Helsingborg kl.

23.25 på fredagskvällen och tillbringat natten där. Han kan därför inte ha varit inblandad i de åtalade händelserna.

Sammantaget finner tingsrätten att det på grund av Robin Hansen Larssons uppgifter och den övriga utredningen är utrett att Eddie Jönsson och Robin Hansen Larsson färdats tillsammans med Emma Karlsson och Linda Jönsson i personbilen UGU 325 natten mellan den 16 och 17 januari, att de tagit bilen och lämnat flickorna i skogspartiet på Hallandsåsen och därefter brukat bilen för den färd som slutade med avåkningen i Östra Karup. Det har inte framkommit att ytterligare någon eller några personer skulle ha varit inblandade i det som hände den natten.

Robin Hansen Larsson har uppgivit att han och Eddie Jönsson redan hemma hos Eddie talat om att de skulle ta Emma Karlssons bil och att planerna tagit form i samband med att de stannat och gått ur bilen på skogsvägen. Han har uppgivit att de därvid bestämt sig för att dra ut varsin flicka ur bilen och sedan köra från platsen. Det måste ha framstått som uppenbart för dem att inte Emma Karlsson och Linda Jönsson utan motstånd skulle låta dem ta bilen och lämna dem i mörkret och kylan på en plats som, trots sin närhet till motorvägen, är relativt ensligt och otillgängligt belägen, bl.a. genom att den skiljs från motorvägen av ett drygt två meter högt viltstängsel och en brant vägslänt. Därmed har det också varit oundvikligt att de inte skulle kunna genomföra sin avsikt utan att bruka våld. Robin Hansen Larssons berättelse om vad som sedan inträffat, men även förhållandena på platsen så som de kunnat iaktas vid den tekniska undersökningen, visar att han och Eddie Jönsson måste ha handlat snabbt och enhetligt. Varken Emma Karlsson eller Linda Jönsson synes ha hunnit uppfatta vad som hänt och kunnat försvara sig. Flickorna har utsatts för våld och därefter lämnats liggande på marken.

De rättsmedicinska undersökningarna visar, att såväl Emma Karlsson som Linda Jönsson utsatts för upprepat trubbigt våld mot huvudet och att våldet har varit kraftigt. Även om rättsläkarna inte har kunnat utesluta att någon skada kan ha uppkommit genom fall mot ett hårt underlag framgår det av deras utsagor att det i så fall inte kan ha varit fråga om att personen har snubblat, utan snarare kastats mot marken, eftersom man annars normalt försöker parera fallet. När det gäller Emma Karlsson skulle hon,

om hon skadats vid fall mot marken, ha vänts efter fallet. Beträffande var och en av dem har i vart fall ett av slagen eller sparkarna, eller fallen om de kastats mot någon hård yta, medfört de allvarliga hjärnskador som lett till medvetandesänkning. Utredningen ger inte något klart besked om hur många slag, sparkar eller våld av annat slag som riktats mot var och en av Emma Karlsson och Linda Jönsson. Robin Hansen Larssons uppgift om att han endast tilldelat Linda Jönsson ett slag i ansiktet motsägs av den utredning som redovisats ovan, men har han även vidgått att han stigit på och sparkat henne då hon legat på marken. Robin Hansen Larsson har inte sett vad som hänt med Emma Karlsson. Med hänsyn till vad han sagt om vad han och Eddie Jönsson hade kommit överens om och till att det endast var de två förutom flickorna som befann sig på platsen, måste det våld som orsakat Emma Karlsson hennes skador ha utövats i vart fall huvudsakligen av Eddie Jönsson. Även om det inte kan fastställas exakt vilket våld som utövats och hur var och en av skadorna uppkommit finner tingsrätten att utredningen visar att Robin Hansen Larsson och Eddie Jönsson med avsikt gemensamt och i samförstånd genom kraftigt våld på det sätt som åklagaren hävdar tillfogat Emma Karlsson och Linda Jönsson de skador som lett till medvetandesänkt tillstånd hos var och en av dem och tillsammans med nedkylningen orsakat deras död.

Som nämnts ovan var avsikten att Robin Hansen Larsson och Eddie Jönsson med våld skulle bemäktiga sig Emma Karlssons bil och lämna flickorna på platsen. Efter att flickorna fallit omkull på marken skulle Robin Hansen Larsson och Eddie Jönsson köra från platsen. Eddie Jönsson har därvid inte uppmärksammat att handbromsen varit åtdragen, utan trott att de hade kört fast. Robin Hansen Larsson har fått stiga ur bilen och gå bakom den för att putta på. Emma Karlssons placering bredvid bilen har enligt den tekniska utredningen varit sådan att han då borde ha sett att hon låg kvar på marken. Både han och Eddie Jönsson har varit kvar på platsen så länge att det måste ha stått klart för dem båda att ingen av flickorna hade rest sig upp. De kan därvid inte ha trott att flickorna, som de omedelbart dessförinnan utsatt för kraftigt våld, frivilligt legat kvar på snön i mörkret och kylan utan ytterkläder, utan måste ha insett att de varit medvetlösa och saknat förmåga att ta sig från platsen. Robin Hansen Larsson och Eddie Jönsson måste därvid även ha förstått att risken för att Emma Karlsson och Linda Jönsson skulle komma att avlida på grund av skadorna och nedkylning om de

lämnades på platsen har varit mycket stor. Trots det har de kört därifrån och lämnat flickorna, uppenbart likgiltiga för vad som skulle hända med dem. Denna likgiltighet har även yttrat sig även i att de dagen efter, när de förstått att flickorna saknades, upprepat förnekat att de känt till något om vad som hänt dem. Tingsrätten finner utrett att Robin Hansen Larsson och Eddie Jönsson gemensamt och i samförstånd uppsåtligt berövat Emma Karlsson och Linda Jönsson livet. Gärningarna är att bedöma som mord.

Som framkommit ovan är det också visat i målet att Robin Hansen Larsson och Eddie Jönsson med uppsåt tillsammans och i samförstånd olovligt tagit och brukat den personbil som Emma Karlsson disponerat. De skall därför även dömas för tillgrepp av fortskaffningsmedel. Det våld som förekommit vid tillgreppet omfattas av åtalet för mord och skall inte dessutom medföra att tillgreppet bedöms som grovt.

Påföljdsfrågorna

Robin Hansen Larsson dömdes den 29 april 2002 för sexuellt ofredande till böter.

Båstads kommun har i yttrande anfört i huvudsak följande: Robin Hansen Larsson är känd av socialförvaltningen sedan april 2002. Eftersom det funnits en oro kring honom deltar han sedan september 2003 i Operation Stormvarning, som är en frivillig behandlingsinsats i socialtjänstens regi. I den aktuella förundersökningen har det framkommit att han varit aktör i handel med narkotika. Detta sammantaget med att han är häktad misstänkt för mord utgör yttringar av ett socialt nedbrytande beteende. Socialnämnden gör bedömningen att han utsätter sin hälsa och utveckling för en påtaglig risk att skadas genom missbruk av beroendeframkallande medel och/eller brottslig verksamhet, varför vård enligt 3 § lagen om vård av unga med placering i särskilt ungdomshem bedöms vara adekvat vård för hans del, eftersom frivilliga insatser visat sig inte vara tillräckliga. Det är rimligt att anta att Robin Hansen Larssons vård behov kommer att vara av långvarig karaktär.

Frivården har avstått från att yttra sig i påföljdsdelen med hänvisning till de åtalade gärningarnas straffvärde.

I läkarintyg enligt 7 § lagen om personutredning i brottmål, m. m. har undersökande läkaren bedömts att det kunde misstänkas att Robin Hansen Larsson led av en allvarlig psykisk störning såväl vid gärningen som vid undersökningen och att det fanns skäl att göra en rättspsykiatrisk undersökning för ställningstagande till frågorna om fängelseförbud och rättspsykiatrisk vård. Tingsrätten har därför förordnat om rättspsykiatrisk undersökning. Den visar, att Robin Hansen Larsson inte led av någon allvarlig psykisk störning vid gärningstillfället och inte heller vid undersökningen. Utlåtandet från Rättsmedicinska kliniken i Malmö innehåller vidare bl.a. följande uppgifter. Robin Hansen Larsson bedöms uppfylla kriterierna för en uppförandestörning, dvs. ett upprepat och varaktigt mönster av beteende som innefattar kränkning av andras grundläggande rättigheter eller för åldern grundläggande sociala normer och regler. Störningen är av måttlig svårighetsgrad med debut i barndomen. På grund av Robin Hansen Larssons låga ålder är det inte tillrådligt att i nuläget beskriva hans fungerande som en personlighetsstörning. Utöver detta uppfyller han inte kriterierna för något kliniskt syndrom eller annat tillstånd, som t. ex. missbruk eller beroende. Det framkommer inte heller några entydiga tecken på någon utvecklingsrelaterad neuropsykiatrisk störning.

Eddie Jönsson dömdes den 8 augusti 2003 för misshandel vid fem tillfällen och olaga hot till överlämnande till vård inom socialtjänsten. Vidare dömdes han den 15 oktober 2003 för ringa narkotikabrott till ett bötesstraff.

Av yttrande från Båstads kommun framgår följande. Eddie Jönsson är känd för socialtjänsten sedan hösten 2002. Till följd av föreskrift i den ovan nämnda domen har han deltagit i Operation Stormvarning sedan september 2003. Eddie Jönsson har avbrutit sina studier. Han brukar alkohol och narkotika i en omfattning som innebär att det finns en stor risk för att han kan komma att utveckla ett framtida drogberoende. Under hösten 2003 har det kommit in fyra anmälningar till socialtjänsten om oro för Eddie Jönsson och han är nu häktad misstänkt för mord. Sammantaget utgör detta yttringar av ett socialt nedbrytande beteende och Eddie Jönssons utveckling och hälsa riskerar därigenom att skadas påtagligt. Frivilliga insatser har inte varit tillräckliga, varför vård enligt 3 § lagen om vård av unga med placering i särskilt ungdomshem

bedöms vara adekvat vård för Eddie Jönssons del. Det är rimligt att anta att Eddie Jönssons vårdbehov kommer att vara av långvarig karaktär.

Frivården har avstått från att uttala sig i påföljdsfrågan med hänvisning till gärningarnas straffvärde.

Enligt läkarintyg enligt 7 § lagen om personutredning i brottmål, m. m. kunde det misstänkas att Eddie Jönsson led av en allvarlig psykisk störning vid gärningstillfället såväl som vid undersökningen och det förordades därför att rättspsykiatrisk undersökning skulle genomföras för att utröna hur det förhåller sig och för ett ställningstagande till frågorna om fängelseförbud och behov av rättspsykiatrisk vård. Rättsmedicinska avdelningen i Göteborg har i rättspsykiatriskt utlåtande funnit att Eddie Jönsson inte begått de åtalade gärningarna under påverkan av allvarlig psykisk störning, att han inte led av någon sådan störning vid tidpunkten för undersökningen och att det därmed inte finns förutsättningar för rättspsykiatrisk vård. Vidare sägs bl.a. följande. Under utredningen har inget framkommit som tyder på en biologisk störning av inlevelseförmågan, en s.k. empatistörning, utan Eddie Jönsson förefaller snarare under sin av kriminalitet omgärdade uppväxt ha tillägnat sig en förmåga till avskärmning som skydd för närgångna frågor och för att skydda anhöriga från oro. Eddie Jönsson har uttryckt en önskan om att bryta med sin tidigare kriminella identitet och förbättra sina bristfälliga skolkunskaper.

Straffet för mord är fängelse i tio år eller på livstid. Fängelse i tio år är avsett för fall där livstidsstraff med hänsyn till omständigheterna vid brottet framstår som ett alltför strängt straff.

Robin Hansen Larsson och Eddie Jönsson har inte inledningsvis planerat att bringa Emma Karlsson och Linda Jönsson om livet, utan enbart att ta den bil som de färdades i. Anledningen till det var att de tyckte att det skulle vara roligare att köra själva än att bara åka med. För att uppnå detta har de sedan inte dragit sig för att utsätta flickorna för kraftigt våld och lämna dem utan möjlighet att ta sig ur den livshotande situationen. Deras agerande framstår som hänsynslöst. Straffvärdet är högt och för en vuxen person skulle straffet för dessa brott bestämmas till fängelse på livstid.

När brotten begicks var såväl Robin Hansen Larsson som Eddie Jönsson sjutton år gamla. Därefter har Robin Hansen Larsson fyllt 18 år. Deras ålder skall beaktas vid påföljdsval och straffmätning. Den som är under 21 år får inte dömas till fängelse på livstid och påföljden får bestämmas till ett lindrigare straff än som är föreskrivet för brottet. För att fängelse skall få väljas som påföljd krävs synnerliga skäl. Om synnerliga skäl föreligger skall påföljden i första hand bestämmas till sluten ungdomsvård i stället för fängelse.

Robin Hansen Larsson och Eddie Jönsson är båda föremål för beslut om ingripande från socialförvaltningens sida. Vård inom socialtjänsten framstår i och för sig som lämpliga åtgärder för dem, men den vård som kan bli aktuell är inte möjlig att överblicka och kan inte heller förväntas bli tillräckligt ingripande med hänsyn till de allvarliga brott som det är fråga om. Synnerliga skäl föreligger i stället att döma Robin Hansen Larsson och Eddie Jönsson till fängelse.

Av 31 kap. 1 a § brottsbalken följer att om rätten finner att den som begått brott innan han fyllt 18 år bör dömas till fängelse skall påföljden i stället bestämmas till sluten ungdomsvård, om det inte finns särskilda skäl emot det med hänsyn till den tilltalades ålder vid lagföringen eller annan omständighet. I Robin Hansen Larssons och Eddie Jönssons fall utgör deras ålder inte något hinder mot att välja sluten ungdomsvård. En omständighet som skulle kunna utgöra ett skäl att döma till fängelse är om ett fängelsestraff skulle vara avsevärt mycket längre än vad vårdtiden skulle bli. Vid bestämmande av längden på ett fängelsestraff för den som är under 21 år skall en reduktion av strafftiden ske som är större ju yngre den dömden är och som allmänt sett också är större ju svårare påföljd det är fråga om. Vid valet mellan fängelse och sluten ungdomsvård skall även beaktas att villkorlig frigivning inte kan ske från sluten ungdomsvård. Vidare noterar tingsrätten att FN:s konvention om barnets rättigheter anger att den som är under 18 år får berövas friheten endast som en sista utväg och för kortast lämpliga tid. Robin Hansen Larsson är något äldre än Eddie Jönsson, medan Eddie Jönsson är den som har framstått som initiativtagare till gärningarna. Det finns även skäl att beakta att Robin Hansen Larsson lider av en psykisk störning, som kan ha medverkat till att han deltagit i brotten. Robin Hansen Larsson och Eddie Jönsson bör därför behandlas lika i påföljdshänseende. Mot den ovan angivna bakgrunden när det

gäller förutsättningarna för att döma till sluten ungdomsvård finner tingsrätten att det inte finns särskilda skäl att döma till annan påföljd och dömer såväl Robin Hansen Larsson som Eddie Jönsson till sluten ungdomsvård i fyra år.

Skadestandsfrågorna

Robin Hansen Larsson har bestritt skadeståndsskyldighet. Såvitt avser ersättning för sveda och värk har han vitsordat 50 000 kr för var och en av målsägandena, eller vid oaktsamhetsbrott det lägre belopp som tingsrätten finner skäligt. Yrkad ersättning för kostnader har vitsordats, med undantag för körersättning, som vitsordats med 13 kr per mil, i stället för yrkade 28 kr per mil. Ränteyrkandena har vitsordats i och för sig.

Eddie Jönsson har bestritt samtliga skadeståndsanspråk. Han har angivit sin inställning till beloppen på samma sätt som Robin Hansen Larsson, dock med undantag för tillfället vad avser skadeståndsskyldighet, t.ex. oaktsamhet.

Hörda i skadeståndsdelen har Emma Karlssons och Linda Jönssons föräldrar uppgivit följande.

Helen Berntsson: Emma var mycket speciell för henne. Dottern hade DAMP och de kämpade mot det tillsammans. Sommaren 2003 hade Emma nått ett lugn och en mognad som gjorde att hon fungerade som andra ungdomar. Efter det som hänt åter Helen Berntsson lugnande medicin. Hon får inte ro. Hon måste ha hjälp för att sköta hemmet. I sitt arbete med psykiskt handikappade måste hon vara i balans och idag kan hon inte se när hon skulle kunna börja arbeta igen. Ett år kommer inte att räcka, utan hon kommer att behöva psykologhjälp länge. De uppgifter om Emma som har förekommit i pressen har svärta ned dottern. Emmas systrar, som är 16 och 12 år gamla, mår inte bra. De kan knappt klara skolan.

Mats Karlsson: Efter skilsmässan från Helen Berntsson har han haft en regelbunden kontakt med och en bra relation till Emma och hennes syster. Nu åter han insomningstabletter, något som han aldrig har behövt tidigare. Han har koncentrationssvårigheter och arbetade inte under tre veckor.

Roger Berntsson: Han är gift med Helen Berntsson sedan år 1991 och Emma Karlsson har varit som en dotter för honom. Han har inte gjort någon skillnad på barnen. Han har börjat arbeta igen, men han måste nu arbeta nära hemmet eftersom han är orolig för familjen. Han har svårt att sova och har blivit mörkrädd.

Gert Jönsson: Hans hustru dog sommaren 2003. Dottern Linda, som var en snäll och lite tillbakadragen flicka, utbildade sig till bagare, något som hon alltid hade velat bli. Hennes systrar är 14 och 16 år gamla. De har nu problem med att klara skolan. Själv är han som en zombie. Han har problem med sömnen och träffar en kurator en-två gånger i veckan. Han tror inte att ett år räcker för att han skall återhämta sig. Han försöker arbeta, men klarar bara några timmar om dagen. Massmedias behandling av fallet har påverkat hela familjen.

Den bedömning som tingsrätten har gjort i skuldfrågorna innebär att Robin Hansen Larsson och Eddie Jönsson solidariskt skall utge skadestånd till målsägandena. När det gäller ersättning för kostnader råder det tvist om beloppen. Inte heller vad avser sveda och värk i form av psykisk lidande för syskon är parterna oense om ersättningens storlek. Däremot har Robin Hansen Larsson och Eddie Jönsson invänt mot yrkandet om högre ersättning för psykiskt lidande till flickornas föräldrar.

Högsta domstolen har i ett avgörande den 2 februari 2004 uttalat, att det är rimligt att ett schablonbelopp för ersättning för psykiska besvär vid uppsåtligt dödande uppgår till 50 000 kr. Samtidigt sägs att det i fråga om psykiska besvär ligger i sakens natur att gärningens beskaffenhet kan vara av betydelse för skadans intensitet.

Emma Karlsson och Linda Jönsson har bragts om livet genom uppsåtligt dödande. Inledningsvis har det varit oklart vad som hänt flickorna. Det måste antas att ett hemmavarande barns död under sådana former som i det nu aktuella fallet innebär en svårare påfrestning för en förälder än en nära anhörigs död i allmänhet gör. Vidare har det massmediala intresset för dödsfallen enligt föräldrarna inneburit ytterligare en belastning för dem. Dessa omständigheter utgör skäl att bestämma ersättningen till Emma Karlssons och Linda Jönssons föräldrar till högre belopp än enligt schablonen. Yrkande belopp framstår enligt tingsrätten som skäliga.